

REGLUGERÐ

fyrir Lífeyrissjóð Austurlands.

I. KAFLI

Skipulag og stjórn sjóðsins.

1. gr.

Nafn sjóðsins og heimili.

Sjóðurinn heitir Lífeyrissjóður Austurlands. Heimili hans og varnarþing er í Neskaupstað.

2. gr.

Deildaskipting.

Sjóðurinn starfar í þremur deildum. Tveimur hefðbundnum samtryggingadeildum sem eru A-deild landverkafólks og B-deild sjómanna og beitingamanna og S-deild sem er deild séreigna og viðbótartryggingaverndar.

Um aðild að A-deild fer eftir ákvæðum V. kafla. Um aðild að B-deild fer eftir ákvæðum VI. kafla. Um S-deild, stjórn hennar og aðild að henni fjallar VII. kaflí.

Ákvæði I. - IV. kafla og ákvæði VIII. kafla reglugerðar þessarar gilda öll um A- og B-deildir lífeyrissjóðsins. Ákvæði þessi gilda um S-deild skv. VII. kafla eftir því sem við á og ekki er öðruvísi kveðið á um í reglugerð þessari eða leiða má af efni og sérstöðu einstakra ákvæða.

3. gr.

Aðgreining fjárhags og skipting reksturskostnaðar.

Fjárhagur allra deilda skal vera aðgreindur og bera einstakar deildir sjóðsins ekki fjárhagslega ábyrgð hver á annari.

Sameiginlegum reksturskostnaði skal að jafnaði skipt milli deilda í hlutfalli við eigna-hlutdeild hvernar deildar í heildareignum sjóðsins. Leiði slík skipting til óeðlilegrar mismununar vegna mismunandi umfangs hvernar deildar í rekstri sjóðsins er stjórn sjóðsins heimilt að skipta reksturskostnaði í hlutfalli við umfang hvernar deildar í rekstri sjóðsins skv. nánari reglum sem stjórn sjóðsins setur.

4. gr.

Hlutverk sjóðsins.

Hlutverk A- og B-deilda sjóðsins, sem báðar eru samtryggingadeildir, er að veita viðtöku, varðveita og ávaxta iðgjöld sjóðfélaga sem ráðstafað skal til lágmarkstryggingaverndar samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar sbr. og 4. gr. laga nr. 129/1997. Deildirnar tryggja þannig a.m.k. þau lágmarksréttindi sem kjarasamningar aðildarfélaganna þeirra greina.

Hlutverk S-deildar er að veita viðtöku, varðveita og ávaxta iðgjöld sem sjóðfélagar A- og B-deilda lífeyrissjóðsins, aðrir launamenn og þeir sem stunda atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi mega skv. 1. mgr. 8. gr. sbr. 1. mgr. 5. gr. laga nr. 129/1997 verja til öflunar lífeyrisréttinda í séreign eða sameign eftir þeim reglum sem greinir í 7. kafla þessarar reglugerðar.

5. gr.

Stjórn sjóðsins.

Stjórn sjóðsins skal skipuð fulltrúum stéttarfélaganna og samtaka atvinnurekenda að jöfnu. Hún skal skipuð fjórum mönnum og skulu tveir kjörnir af þeim stéttarfélögum sem aðild eiga að A- og B-deild sjóðsins og tveir skulu tilnefndir af Vinnuveitendasambandi Íslands.

Fjórir varamenn skulu kjörnir og tilnefndir með sama hætti og til jafnlangs tíma og aðalmenn skv. 1. mgr.

Um kosningu fulltrúa stéttarfélaganna fer eftir ákvæðum 23. gr. þessarar reglugerðar.

Meðan einungis eru starfandi tvær samtryggingadeildir, deildir A og B, er stjórn þeirra deilda sameiginleg og um leið stjórn Lífeyrissjóðs Austurlands.

Fyrir S-deild sjóðsins er sérstök stjórn sbr. VII. kafla reglugerðar þessarar.

6. gr.

Kjörtímabil stjórnar.

Kjörtímabil stjórnarmanna er tvö ár og skal á hverju ári kjósa helming stjórnarmanna, einn frá hvorum aðila.

7. gr.

Almennt hæfi stjórnarmanna.

Stjórnarmenn skulu hafa náð 20 ára aldri, vera fjár síns ráðandi, hafa forræði á búi sínu, hafa óflekkað mannorð og mega ekki á síðustu fimm árum hafa í tengslum við atvinnurekstur fengið dóm fyrir refsiverðan verknað samkvæmt almennum hegningarlögum, lögum um hlutafélög, einkahlutafélög, bókhald, ársreikninga, gjaldþrot eða opinber gjöld. Stjórnarmenn skulu vera búsettir hér á landi eða í öðrum aðildarríkjum Evrópska efnahagssvæðisins.

8. gr.

Starfshættir stjórnar.

Stjórnin skiptir sjálf með sér verkum. Þó skulu fulltrúar vinnuveitenda og stéttarfélaga hafa á hendi formennsku til skiptis, eitt ár í senn.

Til þess að samþykkt sé lögmæt, þarf meirihluti stjórnarmanna að greiða henni atkvæði. Stjórnarfundur er ályktunarhæfur ef meirihluti stjórnarmanna er mættur eða varamenn í þeirra stað. Viðhafa skal leynilega atkvæðagreiðslu ef einn eða fleiri stjórnarmenn krefjast þess.

Stjórnin skal setja sér starfsreglur; hún skal halda gerðabók og rita í hana allar samþykktir sínar.

9. gr.

Verkefni og heimildir stjórnar.

Stjórn sjóðsins ber ábyrgð á að starfsemi hans sé á hverjum tíma í samræmi við lög um lífeyrissjóði, reglugerðir settar samkvæmt þeim og reglugerð þessa. Hún skal einnig hafa með höndum almennt eftirlit með rekstri, bókhaldi og ráðstöfun eigna hans.

Stjórnin setur sér starfsreglur og gerir tillögur til breytinga á samþykktum sjóðsins á ársfundi.

Stjórnin skal fjalla um allar meiriháttar ákvarðanir varðandi stefnumótun sjóðsins og starfsemi og annast m.a. eftirfarandi verkefni:

- 1) Að ráða framkvæmdastjóra, ákveða laun og ráðningarkjör hans eða þeirra samkvæmt sérstöku erindisbréfi.
- 2) Að semja við sjálfstætt starfandi eftirlitsaðila.
- 3) Að móta fjárfestingarstefnu sjóðsins í samræmi við reglugerð þessa.
- 4) Að setja reglur um upplýsingagjöf framkvæmdastjóra til stjórnar um rekstur, iðgjöld, réttindaávinning og ráðstöfun eigna sjóðsins.
- 5) Að ákveða hver skuli vera fulltrúi af hálfu sjóðsins í stjórn stofnunar eða atvinnufyrirtækis, nema lög kveði á um annað.
- 6) Að láta tryggingafræðilega athugun fara fram á fjárhag sjóðsins.
- 7) Að veita og afturkalla prókúrumboð til handa framkvæmdastjóra og öðrum starfsmönnum.

Stjórninni er heimilt að taka á leigu húsnæði undir starfsemi sjóðsins ef nauðsyn ber til.

Stjórninni er heimilt að semja við banka, tryggingafélög, verðbréfafyrirtæki, aðrar fjármálastofnanir og aðra lífeyrissjóði um samvinnu að þeim verkefnum sem sjóðnum er

ætlað að sinna eða sem hann ákveður að taka að sér og sinna og sem rúmast innan ramma þessarar reglugerðar, laga og reglugerða settra samkvæmt þeim.

10. gr.

Framkvæmdastjóri. Verkefni, þátttaka í atvinnurekstri og almennt hæfi.

Framkvæmdastjóri annast daglegan rekstur sjóðsins og fer í því efni eftir þeirri stefnu og fyrirmælum sem stjórn sjóðsins hefur gefið. Framkvæmdastjóri ræður starfsmenn til sjóðsins.

Ákvarðanir sem eru óvenjulegar eða mikils háttar, til dæmis ákvarðanir um fjárfestingu í atvinnurekstri eða fasteignum, skal framkvæmdastjóri aðeins taka með sérstakri ákvörðun stjórnar, eða samkvæmt áætlun sem samþykkt hefur verið af stjórninni. Sé ekki unnt að bera meiri háttar ákvarðanir undir stjórnarfund, skal haft samráð við formann stjórnar og aðra stjórnarmenn eftir föngum. Slíkar ákvarðanir skal síðan taka fyrir á næsta stjórnarfund.

Framkvæmdastjórinn er ekki kjörgengur sem stjórnarmaður í sjóðnum.

Framkvæmdastjóra er óheimilt að taka þátt í atvinnurekstri nema að fengnu leyfi stjórnar. Eignarhlutur í fyrirtæki telst þátttaka í atvinnurekstri nema um sé að ræða óverulegan hlut sem ekki veitir bein áhrif á stjórn þess.

Um almennt hæfi framkvæmdastjóra fer skv. 7. gr. þessarar reglugerðar og gilda í því efni sömu reglur og gilda um stjórnarmenn eftir því sem við á.

11. gr.

Heimild til breytinga á skipulagi sjóðsins.

Allar meiri háttar breytingar á skipulagi sjóðsins, innra eftirliti, bókhaldi og reikningskilum skal framkvæmdastjóri aðeins gera að höfðu samráði við stjórn og að fengnu samþykki hennar.

12. gr.

Ábyrgð framkvæmdastjóra á bókhaldi og fjárfestingarstefnu.

Framkvæmdastjóri ber ábyrgð á að bókhald sjóðsins sé fært í samræmi við lög og viðurkenndar venjur. Honum ber einnig að fylgja þeirri fjárfestingarstefnu sem samþykkt er á ársfundi og þeim útlánareglum sem stjórnin setur. Á stjórnarfundum skal framkvæmdastjóri leggja fram yfirlit um hreyfingar í fjárfestingum, rekstur og efnahag sjóðsins.

13. gr.

Upplýsingaskylda framkvæmdastjóra.

Framkvæmdastjóri skal veita stjórn, endurskoðanda og skoðunarmönnum allar þær upplýsingar um hag og starfsemi sjóðsins sem þeir óska.

14. gr.

Sérstakt hæfi stjórnarmanna, framkvæmdastjóra og annarra starfsmanna sjóðsins.

Stjórnarmaður lífeyrissjóðsins eða framkvæmdastjóri má ekki taka þátt í meðferð máls, ef hann hefur hagsmuna að gæta sem kynnu að fara í bága við hagsmuni sjóðsins.

Sama gildir ef um er að ræða ákvarðanir sem tengjast fyrirtæki, þar sem stjórnarmaður kann að eiga umtalsverðra hagsmuna að gæta sem eigandi, stjórnarmaður eða starfsmaður.

Um hæfi til meðferðar einstakra mála fer að öðru leyti eftir meginreglum stjórnsýslulaga.

Skylt er þeim, sem í hlut á, að upplýsa um aðstæður sem valda kunna vanhæfni skv. framansögðu.

15. gr.

Hagsmunaárekstrar og þagnarskylda.

Stjórn sjóðsins, framkvæmdastjóri og aðrir þeir, er hafa heimild til að koma fram fyrir hönd sjóðsins, mega ekki gera neinar þær ráðstafanir, sem bersýnilega eru til þess fallnar, að afla ákveðnum sjóðfélögum, fyrirtækjum eða öðrum, ótilhlýðilegra hagsmuna umfram aðra, eða á kostnað sjóðsins. Þeir skulu einnig gæta þagmælsku um það, sem þeir verða áskynja í starfi sínu fyrir lífeyrissjóðinn og varða kann hagsmuni einstaklinga eða fyrirtækja og annað það er leynt á að fara eðli máls samkvæmt. Þagnarskylda helst þó látið sé af starfi.

16. gr.

Seta í stjórnnum atvinnufyrirtækja.

Stjórnarformaður og framkvæmdastjóri sjóðsins skulu ekki sitja í stjórnnum atvinnufyrirtækja í umboði hans. Þetta gildir þó ekki um fyrirtæki sem stofnuð eru til að sinna sérstökum þáttum í starfsemi sjóðsins, né heldur áhættufjármagnsfyrirtæki sem sjóðurinn á hluti í. Ef stjórnarmaður lífeyrissjóðsins er jafnframt stjórnarmaður í fyrirtæki sem sjóðurinn á verulegan hlut í, getur sá hinn sami ekki gegnt stjórnarformennsku í lífeyrissjóðnum.

17. gr.

Ársfundur A- og B-deilda og boðun hans.

Fyrir júnílok ár hvert skal stjórn lífeyrissjóðsins boða til sameiginlegs ársfundar A- og B-deilda sjóðsins. Meðan ekki eru starfandi fleiri samtryggingadeildir innan sjóðsins er ársfundur A- og B-deildar ársfundur Lífeyrissjóðs Austurlands. Hann hefur æðsta vald í mállefnum sjóðsins og deilda hans, annarra en S-deildar, ef ekki er öðruvísi ákveðið í reglugerð þessari.

Stjórnin skal boða til ársfundar með skriflegu fundarboði til aðildarfélaga sjóðsins, með minnst fjögurra vikna fyrirvara.

Með sama hætti skal senda þeim atvinnurekendum fundarboð, sem rétt hafa til setu í fulltrúaráði sjóðsins sbr. 1. mgr. 21. gr.

Þá skal stjórnin auk þess auglýsa fundinn í dagblaði, útvarpi eða á annan sannanlegan hátt með a.m.k. 7 daga fyrirvara.

18. gr.

Verkefni og dagskrá ársfundar A- og B-deilda.

Á ársfundi skal tekið fyrir:

- a. Skýrsla stjórnar.
- b. Kynning og afgreiðsla ársreiknings.
- c. Tryggingafræðileg úttekt.
- d. Fjárfestingarstefna sjóðsins.
- e. Stjórnarkjör, samkvæmt 23. gr.
- f. Tillögur um breytingar á reglugerð sjóðsins, þegar slíkar tillögur liggja fyrir. Um tillögur um breytingar á reglugerð sjóðsins fer samkvæmt ákvæðum VIII. kafla.
- g. Laun stjórnar.
- h. Önnur mál.

Tillögur til ályktunar, sem taka á fyrir á ársfundi, þurfa að berast stjórn sjóðsins eigi síðar en viku fyrir ársfund.

19. gr.

Réttur til setu á ársfundi A- og B-deilda. Hverjir teljast sjóðfélagar.

Allir sjóðfélagar sjóðsins, eiga rétt til fundarsetu með málfrelsi og tillögurétt.

Sjóðfélagar teljast þeir sem greitt er fyrir, greiða eða hafa greitt iðgjald til sjóðsins og eiga hjá honum réttindi.

Allir vinnuveitendur sem skilað hafa iðgjöldum til sjóðsins á síðasta starfsári sjóðsins eiga og rétt til setu á ársfundi með málfrelsi og tillögurétt.

20. gr.

Aukafundir.

Stjórn sjóðsins getur boðað til aukafundar, þegar þurfa þykir. Skylt er stjórninni að boða til aukafundar, ef meirihluti þeirra stéttarfélaga, sem eiga aðild að sjóðnum, krefst þess skriflega og tilgreinir fundarefni. Sama gildir ef slík ósk berst frá VSÍ.

Stjórnin skal boða til aukafunda með sama hætti og mælt er fyrir um í 2. mgr. 17. gr.

21. gr.

Fulltrúaráð og atkvæðisréttur á ársfundi A- og B-deilda.

Sérstakt fulltrúaráð, að jöfnu skipað fulltrúum stéttarfélaga og samtaka atvinnurekenda sem að sjóðnum standa, fer með atkvæði á fundum í umboði aðildarsamtaka sjóðsins og í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar.

Fulltrúar hvors hóps fara með jafnan fjölda atkvæða í fulltrúaráðinu, án tillits til fjölda fulltrúa hvors hóps fyrir sig á fundinum.

Fulltrúar stéttarfélaga skulu þannig valdir að hvert stéttarfélag, sem aðild á að A- og B-deild sjóðsins kys úr sínum hópi í fulltrúaráðið einn fulltrúa fyrir allt að 200 félaga og síðan einn fulltrúa fyrir hverja 200 félagsmenn eða brot úr þeirri tölu, ef það nemur einu hundraði eða meira.

Fulltrúar atvinnurekenda í fulltrúaráðið skulu skipaðir af framkvæmdastjórn Vinnuveitendasambands Íslands úr hópi vinnuveitenda á samningssvæði þeirra stéttarfélaga sem aðild eiga að sjóðnum.

22. gr.

Afl atkvæða og skipting atkvæðagreiðslu.

Við atkvæðagreiðslu ræður afl atkvæða, nema öðruvísi sé ákveðið í reglugerð þessari. Þó er heimilt að óska eftir skiptri atkvæðagreiðslu, þannig að fulltrúar samtaka atvinnurekenda og stéttarfélaga greiði atkvæði hvor í sínu lagi og þarf þá tilskilinn meirihluta í báðum hlutum fulltrúaráðsins svo að samþykkt sé lögmæt.

23. gr.

Kosning stjórnarmanna stéttarfélaganna.

Fulltrúar stéttarfélaganna í fulltrúaráði sjóðsins kjósa fulltrúa sína í stjórn sjóðsins á sérstökum lokuðum fundi sínum.

24. gr.

Lausn ágreiningsmála.

Rísi ágreiningur um grundvöll lífeyrisréttinda eða útreikning lífeyris samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, skal leiða ágreininginn til lykta með úrskurði sjóðstjórnar. Meðan úrskurði sjóðstjórnar hefur ekki verið hnekkst skal lífeyrir greiddur í samræmi við úrskurð stjórnar.

Við meðferð ágreiningsmála í sjóðstjórn skv. 1. mgr., skulu gilda meginreglur stjórnarsýslulaga. Stjórn sjóðsins er heimilt að setja sérstakar reglur um meðferð ágreiningsmála fyrir sjóðstjórn byggðar á meginreglum þeirra laga.

Vilji sjóðfélagi ekki una úrskurði sjóðstjórnar í máli, sem skotið hefur verið til hennar, getur hann skotið þeim úrskurði til gerðardóms. Málsskotsréttur þessi skal kynntur sjóðfélaga samhliða kynningu á úrskurði sjóðstjórnarinnar.

Gerðardómur skv. 3. mgr. skal skipaður þremur mönnum. Einum tilnefndum af sjóðfélaga, einum af sjóðstjórn og oddamanni tilnefndum af stjórn Sambands almennra lífeyris-sjóða.

Úrskurður gerðardómsins er bindandi fyrir báða aðila. Málskostnaði skal skipt milli málsaðila eftir mati dómsins, en þó skal sjóðfélagi aldrei greiða meira en 1/3 málskostnaðar.

Um gerðardóminn að öðru leyti gilda lög um samningsbundna gerðardóma eins og þau eru á hverjum tíma, nú lög nr. 53/1989.

II. KAFLI

Fjármál sjóðsins.

25. gr.

Mótun fjárfestingarstefnu.

Stjórn lífeyrissjóðsins skal móta fjárfestingarstefnu, þar sem sett eru viðmið að hvaða marki skuli fjárfesta í einstökum eignum. Þar skal ennfremur koma fram markmið um dreifingu eigna, tímalengd krafna, myntsamsetningu, seljanleika eigna og aðrar þær viðmiðanir, sem stjórn sjóðsins telur að gefi gleggsta mynd af fjárhagsstöðu lífeyrissjóðsins. Á ársfundi lífeyrissjóðsins, skal stjórn sjóðsins leggja fram fjárfestingarstefnu sína.

26. gr.

Ávöxtun á fé lífeyrissjóðsins.

Stjórn sjóðsins skal ávaxta fé sjóðsins með hliðsjón af þeim kjörum sem best eru boðin á hverjum tíma með tilliti til ávöxtunar og áhættu. Heimilt er að ávaxta fé sjóðsins með eftirfarandi hætti:

1. Í ríkisvixlum, ríkisskuldabréfum og skuldabréfum sem tryggð eru með ábyrgð ríkissjóðs.
2. Í skuldabréfum bæjar- og sveitarfélaga enda sé fjárhagur hlutaðeigandi sveitarfélaga að mati sjóðstjórnar traustur, þegar hliðsjón er höfð af skuldastöðu þess, ábyrgðar-skuldbindingum og árlegum tekjum.
3. Í skuldabréfum tryggðum með veði í íbúðarhúsnæði eða atvinnuhúsnæði sem ekki telst sérhæft atvinnuhúsnæði, sem er innan við 40% af brunabótamati. Stjórn sjóðsins er þó heimilt að víkja frá þessu mati, ef markaðsverð eigna gefur tilefni til en þó þannig, að aldrei sé farið umfram 50% af metnu markaðsvirði. Þegar um er að ræða sérhæft atvinnuhúsnæði skal hámark þetta ætíð vera 35% af metnu markaðsvirði.
4. Með innlánnum í bönkum og sparisjóðum.
5. Í skuldabréfum og vixlum banka, sparisjóða og annarra lánastofnana sem lúta eftirliti bankaeftirlitsins.
6. Í hlutabréfum fyrirtækja.
7. Í hlutdeildarskírteinum verðbréfasjóða, en verðbréfasafni að baki skírteininum skal skipt á aðra töluliði þessarar málsgreinar með tilliti til takmarkana í 2.-6. mgr.
8. Í öðrum verðbréfum.
9. Í innlendum hlutabréfum sem ekki eru skráð á skipulegum markaði, enda séu engar hömlur lagðar á viðskipti með hlutabréfin og ársreikningar hlutaðeigandi hlutafélaga öllum aðgengilegir.
10. Með gerð afleiðusamninga sem draga úr áhættu sjóðsins.

Verðbréf skv. 1., 2. og 5.-8. tölul. 1. mgr. skulu hafa skráð kaup- og sölugengi á skipulegum markaði. Með skipulegum markaði er átt við skipulegan verðbréfamarkað innan aðildarríkja Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) sem starfar reglulega, er opinn almenningi og viðurkenndur með þeim hætti sem bankaeftirlit Seðlabanka Íslands metur gildan. Sé markaðurinn utan ríkja OECD skal bankaeftirlitið hafa viðurkennt hann.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. er heimilt að fjárfesta fyrir samtals allt að 10% af hreinni eign sjóðsins í verðbréfum sem falla undir 1., 2., 5. og 8. tölul. 1. mgr. og ekki eru skráð á skipulegum markaði, enda séu verðbréfin gefin út af innlendum aðilum.

Eign sjóðsins skv. 2., 5. og 8. tölul. 1. mgr. hverjum um sig og 6. og 9. tölul. 1. mgr. samanlagt skal ekki vera meiri en 35% af hreinni eign sjóðsins. Þó skal eign skv. 9. tölul. ekki vera meiri en 10% af hreinni eign sjóðsins.

Samanlögð eign sjóðsins í verðbréfum skv. 2.-9. tölul. 1. mgr. útgefnum af sama aðila eða aðilum sem tilheyra sömu samstæðunni skal ekki vera meiri en 10% af hreinni eign sjóðsins. Þessi takmörkun skal vera 5% fyrir verðbréf skv. 8. tölul. Eigi er sjóðnum heimilt að eiga meira en 15% af hlutafé í hverju fyrirtæki né meira en 25% af hlutdeildarskírteinum útgefnum af sama verðbréfasjóði. Þó er sjóðnum heimilt að eiga stærri hluta en 15% í fyrirtæki sem eingöngu sinnir þjónustuverkefnum fyrir sjóðinn sjálfan.

Sjóðurinn skal takmarka áhættu í erlendum gjaldmiðlum í heild við 40% af hreinni eign sjóðsins.

Með hreinni eign í 3.-6. mgr. er átt við hreina eign sjóðsins til greiðslu lífeyris samkvæmt síðasta endurskoðaða ársuppgjöri. Takmarkanir í 3.-6. mgr. skulu halda á hverjum tíma.

Sjóðnum er ekki skylt að selja eignir í því skyni að fullnægja þeim takmörkunum sem kveðið er á um í þessari grein en skal þegar hann kaupir verðbréf gæta þess að þessi takmörk séu virt.

27. gr.

Fasteignir og lausafé sjóðsins.

Sjóðnum er einungis heimilt að fjárfesta í fasteignum og lausafé að því marki sem nauðsynlegt er vegna starfsemi hans.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er sjóðnum heimilt án takmarkana að yfirtaka eignir til að tryggja fullnustu kröfu. Eignirnar skulu seldar eigi síðar en innan 18 mánaða frá yfirtöku eignanna. Heimilt er þó að draga sölu lengur sé það augljóslega í þágu hagsmuna sjóðsins. Slíkan drátt á sölu eigna skal tilkynna bankaeftirliti sem getur þá krafist sölu þeirra innan viðeigandi frests.

28. gr.

Lántökur sjóðsins og lán til nákominna.

Sjóðnum er óheimilt að taka lán nema til fjárfestingar í fasteignum sem eru nauðsynlegar vegna starfsemi hans. Sjóðnum er þó heimilt að nýta almenna greiðslufresti vegna kaupa á verðbréfum eða taka skammtímalán til þess að jafna fjárstreymi.

Sjóðnum er óheimilt að veita lán til stjórnarmanna, varamanna þeirra, starfsmanna sjóðsins, endurskoðenda, lögmanna, eftirlitsaðila, þeirra er framkvæma tryggingafræðilega athugun á hag sjóðsins eða maka þessara aðila, nema þeir séu félagar í viðkomandi sjóði og þá eftir þeim reglum sem gilda um lán til sjóðfélaga almennt.

29. gr.

Tryggingafræðileg athugun.

Stjórn lífeyrissjóðsins skal árlega fá tryggingafræðing til að reikna út fjárhag allra deilda sjóðsins. Skal niðurstaða athugunarinnar vera hluti af reikningsskilum lífeyrissjóðsins um hver áramót og skal hún send bankaeftirlitinu fyrir 1. júlí ár hvert.

Í niðurstöðu tryggingafræðilegrar athugunar skal gera grein fyrir kostnaði vegna lágmarksréttinda skv. ákvæðum þessarar reglugerðar. Einnig skal gerð grein fyrir kostnaði vegna þeirra viðbótarréttinda sem veitt kunna að vera umfram ofangreint lágmark.

30. gr.

Eignir umfram lífeyriskuldbindingar.

Leiði tryggingafræðileg athugun í ljós, að eignir deildar innan sjóðsins eru meira en 10% umfram lífeyriskuldbindingar hennar, miðað við viðurkenndar tryggingafræðilegar forsendur og að teknu tilliti til eðlilegra varúðarsjónarmiða, skal stjórn sjóðsins, að höfðu samráði við tryggingafræðing, gera tillögur til ársfundar um hækkun lífeyrisréttinda. Sama gildir ef þessi munur hefur haldist meiri en 5% samfellt í fimm ár.

31. gr.

Lífeyriskuldbindingar umfram eignir.

Leiði tryggingafræðileg athugun í ljós, að lífeyriskuldbindingar deildar innan sjóðsins eru meira en 10% umfram eignir hennar, miðað við viðurkenndar tryggingafræðilegar forsendur og að teknu tilliti til eðlilegra varúðarsjónarmiða, skal stjórn sjóðsins, að höfðu samráði við tryggingafræðing, gera tillögur til ársfundar um lækkun lífeyrisréttinda, enda finnist ekki aðrar leiðir til að bæta fjárhag deildarinnar. Sama gildir ef þessi munur hefur haldist meiri en 5% samfellt í fimm ár.

32. gr.

Eignir duga ekki fyrir lágmarksréttindum.

Nú leiðir tryggingafræðileg athugun í ljós, að fjárhagur sjóðsins eða einstakra deilda hans sé svo ótryggur að við svo búið má ekki standa og ætla má, miðað við viðurkenndar tryggingafræðilegar forsendur, að eignir muni ekki duga fyrir kuldbindingum miðað við þau lágmarksréttindi, sem skylt er að veita. Skal stjórn sjóðsins þá boða til aukaársfundar eins fljótt og verða má og eigi síðar en innan sex mánaða frá því að hin tryggingafræðilega niðurstaða lá fyrir. Á fundinum skal stjórn sjóðsins leggja fram tillögur um sameiningu deildarinnar við aðra deild sjóðsins, eða sameiningu sjóðsins við annan samtryggingarsjóð, eða lokun sjóðsins. Jafnframt skal stjórn sjóðsins leggja fram tillögur um hjá hvaða lífeyris-sjóði tryggja beri sjóðfélögum lífeyrisrétt. Tillögurnar skal afgreiða með sama hætti og tillögur að reglugerðarbreytingum.

33. gr.

Ársreikningur sjóðsins.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Reikningar skulu endurskoðaðir af löggiltum endurskoðanda sem hefur í gildi fullnægjandi starfsábyrgðatryggingu. Ennfremur skulu reikningar endurskoðaðir af tveimur skoðunarmönnum, sem kjörnir eru á ársfundi.

Stjórn sjóðsins og framkvæmdastjóri skulu semja ársreikning fyrir hvert reikningsár. Hann skal hafa að geyma efnahagsreikning, fjárstreymisýfirlit, yfirlit um breytingu á hreinni eign til greiðslu lífeyris og skýringar. Enn fremur skal semja skýrslu stjórnar sem ásamt ársreikningi mynda eina heild.

Ársreikningur skal undirritaður af stjórn sjóðsins og framkvæmdastjóra hans. Hafi stjórnarmaður eða framkvæmdastjóri mótbáru fram að færa gegn ársreikningi skal hann gera grein fyrir því í áritun sinni.

Ársreikningur skal gefa glögga mynd af fjárhagsstöðu allra deilda sjóðsins og breytingu á hreinni eign til greiðslu lífeyris. Hann skal gerður í samræmi við lög, reglur og góða reikningsskilavenju.

Sendi skal bankaeftirlitinu endurskoðaðan ársreikning lífeyrissjóðs ásamt skýrslu stjórnar þegar eftir undirritun hans og eigi síðar en fjórum mánuðum eftir lok reikningsárs. Meginniðurstöður ársreiknings skulu liggja frammi í skrifstofu sjóðsins og vera aðgengilegar fyrir sjóðfélaga.

34. gr.

Skýrsla stjórnar.

Í skýrslu stjórnar skal koma fram yfirlit um starfsemi sjóðsins og allra deilda hans á árinu, svo og upplýsingar um atriði er mikilvæg eru við mat á fjárhagslegri stöðu sjóðsins og afkomu hans á reikningsárinu er ekki koma fram annars staðar í ársreikningnum.

Í skýrslu stjórnar skal enn fremur upplýst um eftirfarandi:

1. Atburði eftir uppgjörstag sem hafa verulega þýðingu.
2. Vætanlega þróun sjóðsins.
3. Aðgerðir sem hafa þýðingu fyrir framtíðarþróun hans.

Skýrsla stjórnar skal veita upplýsingar um fjölda greiðandi sjóðfélaga á árinu, fjölda virkra sjóðfélaga, þ.e. sjóðfélaga sem að jafnaði greiða iðgjöld til sjóðsins með reglubundnum hætti í mánuði hverjum, fjölda lífeyrisþega, fjölda starfsmanna að meðaltali á reikningsárinu, heildarfjárhæð launa, þóknana eða annarra greiðslna til starfsmanna, stjórnar og annarra í þjónustu sjóðsins.

35. gr.

Verkefni eftirlitsaðila sjóðsins.

Löggiltur endurskoðandi sjóðsins skal m.a. annast eftirfarandi verkefni:

1. Hafa eftirlit með að skráning iðgjalda og lífeyrisréttinda sé samkvæmt lögum og samþykktum sjóðsins.
2. Hafa eftirlit með að lífeyrisréttindi séu reiknuð í samræmi við lög og samþykktir sjóðsins.
3. Gera tillögu til stjórnar um skipulagningu innra eftirlits og annast sérstakar úttektir á virkni innra eftirlits.
4. Hafa eftirlit með að í viðskiptum með eignir lífeyrissjóðs sé endurgjald fyrir þær innt af hendi innan eðlilegra tímamarka.
5. Hafa eftirlit með því að fjárfestingarstefnu sé fylgt og að ávöxtun eigna sé eðlileg.
6. Hafa eftirlit með að iðgjöldum og öðru ráðstöfunarfé lífeyrissjóðs sé ráðstafað í samræmi við lög og samþykktir sjóðsins.

III. KAFLI

Sameiginleg ákvæði um iðgjöld, skil þeirra, ráðstöfun og innheimtu.

36. gr.

Iðgjöld og iðgjaldsstofn.

Lágmarksiðgjald til öflunar lífeyrisréttinda skal nema 10% af launum starfsmanna eins og þau eru tilgreind í 37. gr. Sé um launþega að ræða, skiptist iðgjaldið þannig, að launþegi greiðir 4%, en launagreiðandi 6%.

Lífeyrисиðgjald skal reiknað af heildarfjárhæð greiddra launa og endurgjalds fyrir hvers konar vinnu, starf og þjónustu og skal iðgjaldsstofninn vera hinn sami og gjaldstofn tryggingagjalds, sbr. lög um tryggingagjald. Ökutækjastyrkur, dagpeningar, fæðispeningar og þess háttar greiðslur, sem eru endurgreiðsla á útlögðum kostnaði, teljast þó ekki til iðgjaldsstofns. Iðgjaldshluti launagreiðanda telst sömuleiðis aldrei til iðgjaldsstofnsins.

Lífeyrисиðgjaldi skal ráðstafa til lágmarkstryggingaverndar í samtryggingu og eftir atvikum til viðbótartryggingaverndar, skv. VII. kafla.

Sjóðfélagar bera ekki ábyrgð á skuldbindingum sjóðsins með öðru en iðgjöldum sínum.

37. gr.

Iðgjöld og lágmarkstryggingavernd.

Lífeyrissjóðurinn skal tilgreina fyrir A- og B-deild sjóðsins það iðgjald sem þarf til að standa undir þeirri lágmarkstryggingavernd sem þar er veitt. Sú lágmarkstryggingavernd má ekki vera lakari en sú sem ákveðin er í lögum á hverjum tíma.

Geri lágmarksiðgjald skv. 36. gr. meira en að duga til lágmarkstryggingaverndar skv. 1. mgr. 37. gr. skal því sem umfram er ráðstafað samkvæmt ákvörðun sjóðfélaga honum að kostnaðarlausu.

Hið útreiknaða nauðsynlega iðgjald skal tilkynnt hverjum sjóðfélaga með tryggilegum hætti og auglýst á þann hátt sem stjórn sjóðsins telur heppilegan. Séu iðgjöld til ráðstöfunar skv. 2. mgr. 37. gr. skal sjóðfélögum gefinn frestur í fjórar vikur til þess að tilkynna launagreiðanda eða skrifstofu lífeyrissjóðsins um ráðstöfun þess sem umfram er. Berist slík tilkynning ekki innan frestsins skal umframiðgjöldum ráðstafað til séreignar skv. 7. kafla reglugerðar þessarar.

Heimilt er í samræmi við tryggingafræðilega athugun, að ákveða lágmark tryggingaverndar þannig að iðgjaldi sé varið að hluta til öflunar lífeyrisréttinda í séreign skv. VII. kafla og að hluta til öflunar lífeyrisréttinda í samtryggingadeildum sjóðsins.

38. gr.

Skil á iðgjöldum, gjalddagi og dráttarvextir.

Launagreiðanda ber að halda eftir af launum starfsmanna sinna iðgjaldahluta þeirra og standa skil á þeim ásamt eigin iðgjaldahluta.

Gjalddagi iðgjalda hvers mánaðar er 10. næsta mánaðar sbr. þó ákvæði 101. gr.

Eigi greiðsla sér ekki stað innan þess mánaðar, skal innheimta vanskilavexti þá sem Seðlabanki Íslands heimilar innlánsstofnunum hæsta að taka, frá gjalddaga til greiðsludags.

Launagreiðendum og sjálfstæðum atvinnurekendum ber að tilkynna sjóðum ef þeim ber ekki lengur að standa skil á lífeyrисиðgjaldi þar sem þeir hafa hætt starfsemi eða launþegar þeirra hafa látið af störfum.

39. gr.

Iðgjöld í vanskilum og upplýsingaskylda.

Réttur til lífeyris samkvæmt reglugerð þessari reiknast frá þeim tíma sem iðgjald berst lífeyrissjóði.

Iðgjöld launþega til lágmarkssamtryggingaverndar sem launagreiðandi hefur sannanlega innheimt en ekki staðið skil á, svo og iðgjaldshluta hans, skal þó meta að fullu til réttinda frá eindaga iðgjaldagreiðslu, enda hafi sjóðnum borist vitneskja um iðgjaldsgreiðsluskyldu innan 60 daga frá dagsetningu yfirlits skv. 40. gr. Þó ber sjóðurinn ekki ábyrgð á réttindum sjóðfélaga vegna þeirra iðgjalda sem glatast við gjaldþrot og ábyrgðasjóður launa ber ekki ábyrgð á samkvæmt lögum um ábyrgðasjóð launa vegna gjaldþrota.

40. gr.

Yfirlit til sjóðfélaga og upplýsingaskylda.

Tvisvar á ári skal senda virkum sjóðfélögum yfirlit um iðgjöld og réttindi sín. Yfirlitinu skal fylgja áskorun til sjóðfélaga um að gera án tafar athugasemdir ef vanhöld koma í ljós á iðgjaldaskilum. Hafi athugasemdir frá sjóðfélaga, staðfestar með launaseðlum eða öðrum gögnum og skýringum ef launaseðlum er ekki til að dreifa, ekki borist sjóðnum innan 60 daga frá dagsetningu yfirlits fer um réttindaöflun eftir ákvæðum 39. gr.

Lífeyrissjóðurinn heldur skrá um alla þá sem greitt hafa iðgjöld til sjóðsins og þá sem öðlast hafa rétt til lífeyrisgreiðslna með öðrum hætti en greiðslu iðgjalda. Í skránni skal vera nafn og kennitala þessara aðila. Þá skulu vera í skránni upplýsingar um fjárhæð iðgjalda-greiðslna hvers aðila, greiðslutímabil og áunnin réttindi svo og þau atriði sem geta haft áhrif á rétt til lífeyris.

Lífeyrissjóðurinn skal samhliða greiðsluyfirliti skv. 1. mgr. og eigi sjaldnar en einu sinni á ári senda upplýsingar um áunninn og væntanlegan lífeyrisrétt sjóðfélaga, rekstur og fjárhagsstöðu sjóðsins og breytingar á samþykktum. Sömu upplýsingar skal senda þeim sjóðfélögum sem náð hafa ellilífeyrisaldri.

Lífeyrissjóðurinn skal að hverju tekjuári liðnu gera ríkisskattstjóra grein fyrir því iðgjaldi sem greitt hefur verið fyrir hvern launamann og þá sem stunda atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi á því ári.

41. gr.

Innheimta vanskila og gerð áætlana.

Iðgjöld í vanskilum, sem sanna má með innsendum launaseðlum eða öðrum sannanlegum hætti, skulu innheimt með sama hætti og skilagreinar launagreiðanda.

Heimilt er lífeyrissjóði að innheimta iðgjöld og byggja innheimtuaðgerðir á álagningu ríkisskattstjóra og/eða áætlunum um ógreidd iðgjöld, enda hafi hlutaðeigandi launagreiðandi ekki skilað inn skilagreinum til sjóðsins fyrir viðkomandi tímabil.

42. gr.

Ráðstöfun innborgana.

Öllum innborgunum, hvort heldur sem þær berast með nýrri skilagrein eða öðrum hætti, skal ráðstafa til greiðslu elstu ógreiddra iðgjalda og vanskilavaxta og mynda réttindi samkvæmt því. Stjórn sjóðsins er þó heimilt að víkja frá þessari reglu í því tilfelli, þegar hafið hefur verið formleg innheimta iðgjalda í vanskilum sbr. 41. gr. fyrir ákveðið tímabil og fullnægjandi trygging hefur fengist fyrir greiðslu iðgjalda, vanskilavaxta og innheimtukostnaðar vegna þess tímabils. Ennfremur ef lög kveða á um annað, samanber meðferð mála á greiðslustöðvunartímabili launagreiðanda. Skilagrein telst ógreidd þar til innborgun nægir til fullrar greiðslu skilagreinarinnar og áfallinna vanskilavaxta á hana.

43. gr.

Innheimtuaðilar.

Stjórn sjóðsins er heimilt að ráða lögfræðing eða lögmann til starfa á skrifstofu sjóðsins til þess að annast um lögfræðilega innheimtu iðgjalda og annarra krafna sjóðsins sem í vanskilum eru í nafni og á ábyrgð sjóðsins.

Sé innheimta falin sjálfstætt starfandi lögmanni, lögmonnum eða öðrum innheimtuaðilum skulu ekki aðrir til verksins ráðnir en þeir sem hafa fullnægjandi starfsábyrgða-tryggingu í gildi fyrir sig og starfsmenn sína, löglærða jafnt sem ólöglærða. Þegar metið er hvort starfsábyrgðatrygging er fullnægjandi skal höfð hliðsjón m.a. af mánaðarlegri veltu í uppgjörum innheimtuaðila, verðmæti þeirra verðbréfa sem hann hefur til innheimtu hverju sinni og umfangi iðgjaldainnheimtunnar.

44. gr.

Iðgjaldagreiðslur falla niður vegna veikinda eða atvinnuleysis.

Nú falla niður launagreiðslur til sjóðfélaga vegna veikinda eða atvinnuleysis og ávinningur hann sér þá ekki réttindi meðan svo stendur. Tímabil, er iðgjaldagreiðslur hafa sannanlega fallið niður af þessum ástæðum, reiknast ekki með, þegar úrskurðað skal hvort skilyrði um iðgjaldagreiðslutíma eru uppfyllt.

45. gr.

Iðgjaldagreiðslur falla niður af öðrum ástæðum.

Falli iðgjaldagreiðslur niður í meira en 6 mánuði samfleytt af öðrum ástæðum en veikindum eða atvinnuleysi, telst hlutaðeigandi ekki lengur til virkra sjóðfélaga. Skulu þá áunnin stig geymd, nema krafist sé endurgreiðslu iðgjalda og slík endurgreiðsla er heimil að lögum.

46. gr.

Geymd stig.

Áunnin réttindi sjóðfélaga skv. ákvæðum reglugerðar þessarar falla ekki niður þótt sjóðfélagi hætti iðgjaldagreiðslu. Rétturinn hans miðast þá einungis við áunnin geymd stig.

47. gr.

Endurgreiðsla iðgjalda.

Heimilt er, skv. umsókn, að endurgreiða iðgjöld erlendra ríkisborgara, sem hverfa úr sjóðnum vegna brottflutnings úr landi, enda sé slík endurgreiðsla ekki óheimil samkvæmt milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að, eða viðkomandi hafi verið íslenskur ríkisborgari þegar réttindin áunnust.

Óheimilt er að endurgreiða iðgjöld ríkisborgara annarra ríkja Evrópska efnahags-svæðisins (EES) skv. gildandi milliríkjasamningum.

48. gr.

Iðgjöld greidd án skyldu.

Iðgjöld sem sjóðnum eru greidd vegna launamanna, sem vegna aldurs er ekki að lögum eða samkvæmt kjarasamningum skylt að eiga aðild að lífeyrissjóði skal endurgreiða.

Endurgreiddur skal eingöngu iðgjaldahluti launamanns og skal slík endurgreiðsla eiga sér stað eigi sjaldnar en tvisvar á ári.

49. gr.

Útreikningur endurgreiðslu skv. 48. gr.

Endurgreiðslufjárhæð er 4% af grundvallarfjárhæð á greiðsludegi, miðað við heilt ár, margfölduð með stigum viðkomandi sjóðfélaga.

IV. KAFLI

Grundvöllur lífeyrisréttinda, gagnkvæm réttindi, greiðsla lífeyris o.fl.

50. gr.

Iðgjöld umreiknast í stig.

Samanlögð iðgjöld sjóðfélaga hvert almanaksár skulu umreiknuð í stig, er mynda grundvöll lífeyrisréttinda hans samkvæmt reglugerð þessari.

51. gr.

Grundvallarfjárhæð stigaútreiknings.

Til grundvallar stigaútreikningi skal grundvallarfjárhæð í janúar 1996 vera kr. 49.084 og breytist hún mánaðarlega, í hlutfalli við breytingu á vísitölu neysluverðs til verðtryggingar frá 174,2 stigum. Verði grundvöllur þessi að dómi sjóðstjórnar ónothæfur mælikvarði, skal hún ákveða annan stigagrundvöll, svo og tengingu hans við fyrri grundvöll. Sama gildir ef stigagrundvöllur sem ákveðinn hefur verið af sjóðstjórn reynist síðar ónothæfur.

52. gr.

Útreikningur stiga og lífeyris.

Stig ársins reiknast þannig, að deilt skal í 10-föld iðgjöld sem greidd hafa verið vegna hlutadeigandi sjóðfélaga, með grundvallarfjárhæð ársins samkvæmt 51. gr. Við útreikning lífeyris reiknast áunnin stig að fullu. Ef um maka- eða örorkulífeyri er að ræða, skal reikna að fullu stig þeirra 30 ára sem hagstæðust eru fyrir sjóðfélagann, en að hálfu stig annarra ára. Þó skal aldrei miða við færri stig en áunnin eru.

53. gr.

Upphafs- og lokaviðmiðun vegna stigaútreiknings.

Stig reiknast frá næsta mánuði eftir að aldri til skylduaðildar að sjóðnum er náð samkvæmt ákvæðum kjarasamninga eða laga og hætta að reiknast eftir lok þess mánaðar sem sjóðfélagi nær hámarksaldri samkvæmt kjarasamningum eða lögum til sjóðsaðildar.

54. gr.

Fjöldi aukastafa við útreikning stiga.

Stig skulu reiknuð með þremur aukastöfum.

55. gr.

Um iðgjöld sem ekki verða umreiknuð í stig.

Verði iðgjöld ekki umreiknuð í stig, skv. 53. gr. fer um endurgreiðslu þeirra eftir ákvæðum 47.-49. gr.

56. gr.

Samningar um gagnkvæm réttindi o.fl.

Heimilt er stjórn sjóðsins að gera samninga við aðra lífeyrissjóði um tilhögun réttinda-flutnings og iðgjaldaflutnings. Í þeim samningum skal þess gætt að sjóðfélagar hvorki glati eða öðlist meiri rétt vegna þess að iðgjaldagreiðslur skiptast á milli tveggja eða fleiri sjóða. Um efni þessara samninga fer að lögum og reglugerðum settum samkvæmt þeim.

57. gr.

Tilhögun lífeyrisgreiðslna.

Lífeyrir greiðist mánaðarlega eftir á, í fyrsta sinn fyrir næsta mánuð eftir þann mánuð, er lífeyrisréttur myndaðist og síðasta sinn fyrir þann mánuð, er réttur til lífeyris fellur úr gildi. Aldrei skal þó sjóðstjórn skylt að úrskurða lífeyri lengra aftur í tímann en tvö ár, reiknuð frá byrjun mánaðar, er umsókn berst sjóðnum.

58. gr.

Réttindi sem ekki ná einu stigi.

Nú nær lífeyrisgreiðsla ekki fjárhæð, er svarar til a.m.k. eins stigs réttinda og fyrir-sjáanlegt er, að um sameiningu við önnur réttindi verður ekki að ræða og er þá stjórn sjóðsins

heimilt að inna greiðsluna af hendi í einu lagi, samkvæmt reglum í samræmi við tillögur tryggingafræðings.

59. gr.

Fyrning, framsal og veðsetning lífeyris og lífeyrisréttinda.

Hafi lífeyrisgreiðslu ekki verið vitjað í 10 ár, getur stjórn sjóðsins úrskurðað, að réttur til hennar falli niður, og rennur þá fjárhæðin til sjóðsins.

Réttur til lífeyris verður eigi af hendi látinn, sbr. þó 60. gr. Réttur til lífeyris verður ekki veðsettur.

60. gr.

Skipting lífeyrisréttinda milli maka.

Sjóðfélaga og maka hans er heimilt að ákveða skiptingu lífeyrisréttinda. Samkomulag þeirra skal eftir því sem við á ná til ellilífeyrisgreiðslna, verðmætis ellilífeyrisréttinda eða ellilífeyrisréttinda beggja aðilanna og fela í sér gagnkvæma og jafna skiptingu áunninna réttinda meðan hjúskapur, sambúð eða staðfest samvist hefur staðið eða stendur. Semja má um:

1. Að ellilífeyrisgreiðslur sem renna eiga til sjóðfélaga skuli allt að hálfu renna til maka hans eða fyrrverandi maka. Sjóðurinn skal þá skipta greiðslum í samræmi við ákvörðun sjóðfélagans, en þær falla niður við andlát hans. Deyi makinn eða fyrrverandi maki sem nýtur slíkra greiðslna hins vegar á undan sjóðfélaganum skulu greiðslurnar allar renna til sjóðfélagans.
2. Í síðasta lagi sjö árum áður en taka ellilífeyris getur fyrst hafist og ef sjúkdómar eða heilsufar draga ekki úr lífslíkum, að verðmæti uppsafnaðra ellilífeyrisréttinda sjóðfélaga skuli allt að hálfu renna til að mynda sjálfstæð ellilífeyrisréttindi fyrir maka hans eða fyrrverandi maka og skerðast þá réttindi sjóðfélagans sem því nemur. Heildarskuldbinding sjóðsins skal ekki aukast við þessa ákvörðun sjóðfélagans.
3. Að iðgjald vegna sjóðfélagans sem gengur til að mynda ellilífeyrisréttindi skuli allt að hálfu renna til þess að mynda sjálfstæð réttindi fyrir maka hans. Við ráðstöfun iðgjalds til lágmarkstryggingaverndar og viðbótartryggingaverndar skal litið svo á að iðgjaldsstofni sjóðfélagans hafi verið skipt milli hans og makans eins og iðgjaldinu.

V. KAFLI

A-deild landverkafólks.

61. gr.

Hverjum skylt er að eiga aðild að A-deild.

Öllum launamönnum, öðrum en sjómönnum og beitingamönnum sem aðild eiga að B-deild sjóðsins, og náð hafa 16 ára aldri fyrir lok næsta almanaksmánaðar á undan og ekki eru eldri en 70 ára, er skylt að eiga aðild að A-deild Lífeyrissjóðs Austurlands enda starfi þeir á samningssviði eftirtalinna stéttarféлага:

Verkalýðs- og sjómannafélags Vopnafjarðar og Skeggjastaðahrepps,
Verkamannafélagsins Fram, Seyðisfirði,
Verkalýðsfélags Fljótisdalshéraðs,
Verkalýðsfélags Norðfirðinga,
Verkamannafélagsins Árvakurs, Eskifirði,
Verkalýðsfélags Reyðarfjarðahrepps,
Verkalýðs- og sjómannafélags Fáskrúðsfjarðar,

Verkalýðs- og sjómannafélags Stöðvarfjarðar,
Verkalýðs og sjómannafélags Breiðdælinga,
Verkalýðs- og sjómannafélags Djúpavogs,
Verkalýðsfélagsins Jökuls, Höfn Hornafirði,
Skipstjóra- og stýrimannafélagsins Sindra.

62. gr.

Aðrir sem heimild hafa til aðildar.

Heimilt er launamanni, sem tekur upp atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, að halda áfram þátttöku í þessari deild sjóðsins. Þá er öllum þeim sem stunda atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi heimil aðild að þessari deild sjóðsins sem og launamönnum sem ekki er að lögum eða kjarasamningum skylt að eiga aðild að öðrum lífeyrissjóði og/eða annarri deild þessa lífeyrissjóðs, en biðtími vegna örorku-, maka- og barnalífeyris skal reiknast frá lokum næsta mánaðar eftir þann mánuð, er iðgjöld berast sjóðnum fyrsta sinni.

63. gr.

Skylda til aðildar að öðrum sjóði eða annarri deild.

Sé launamanni samkvæmt lögum skylt að vera félagi í öðrum lífeyrissjóði, eða annarri deild þessa lífeyrissjóðs veitir hlutaðeigandi starf ekki rétt til þátttöku í þessari deild sjóðsins.

64. gr.

Ný aðildarfélög og starfsmenn aðildarfélaganna.

Nú óskar stéttarfélag eftir aðild að þessari deild sjóðsins og er þá heimilt að veita félagsmönnum þess og þeim, sem taka laun eftir viðurkenndum launatöxtum þess, leyfi til að gerast félagar.

Þá er heimilt að leyfa félögum og samböndum, sem standa að samningum um kaup og kjör þeirra launþega, er aðild eiga að þessari deild sjóðsins, að tryggja í honum þá starfsmenn sína, sem ekki eiga aðild að öðrum lífeyrissjóðum.

65. gr.

Samruni við aðra lífeyrissjóði.

Heimilt er stjórn sjóðsins að semja við stjórnir annarra lífeyrissjóða um samruna þeirra við þessa deild sjóðsins. Stjórnin skal gæta þess að réttur sjóðfélaga verði ekki skertur við samrunann og jafnframt að hann sé ekki bættur á kostnað sjóðfélaga hinna sjóðanna.

66. gr.

Sjóðfélagar í A-deild.

Sjóðfélagar eru þeir sem greitt er fyrir, greiða eða hafa greitt iðgjald til A-deildar sjóðsins og eiga hjá honum réttindi.

Ellilífeyrir.

67. gr.

Réttur til ellilífeyris.

Hver sjóðfélagi, sem orðinn er fullra 67 ára að aldri, á rétt á ellilífeyri úr sjóðnum.

68. gr.

Upphæð ellilífeyris og margföldunarstuðull.

Upphæð ellilífeyris er hundraðshluti af grundvallarfjárhæð, eins og hún er fyrsta dag hvers mánaðar sem lífeyrir er greiddur og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda, sem sjóðfélagi hefur áunnið sér, margfölduðum með 1,6.

69. gr.

Frestun á töku ellilífeyris.

Heimilt er sjóðfélagi að fresta töku ellilífeyris allt til 70 ára aldurs og hækkar þá upphæð ellilífeyris vegna réttinda, sem áunnin voru fram til 67 ára aldurs, um 0,8% fyrir hvern mánuð, sem töku hans er frestað.

70. gr.

Ávinnsla réttinda ellilífeyrisþega.

Haldi sjóðfélagi áfram að ávinna sér réttindi, eftir að hann hefur hafið töku ellilífeyris, skulu stig hans reiknuð á ný, er hann hefur náð 70 ára aldri.

Berist iðgjöld til sjóðsins vegna sjóðfélaga, sem orðinn er 70 ára skal endurgreiða þau iðgjöld í samræmi við ákvæði 48. - 49. gr.

Örorkulífeyrir.

71. gr.

Réttur til örorkulífeyris.

Sjóðfélagi, sem verður fyrir orkutapi, sem telja verður að nemi 50% eða meira sbr. nánari ákvæði þessa kafla og sem hefur áunnið sér alls a.m.k. 2 stig, á rétt á örorkulífeyri úr sjóðnum í samræmi við áunnin stig fram að orkutapi.

72. gr.

Samhengi tekjuskerðingar og orkutaps.

Réttur til örorkulífeyris stofnast ekki, ef sjóðfélagi hefur ekki orðið fyrir tekjuskerðingu af völdum orkutapsins. Aldrei skal samanlagður örorkulífeyrir og barnalífeyrir skv. ákvæðum þessa kafla vera hærri en sem nemur þeim tekjumissi, sem sjóðfélaginn hefur sannanlega orðið fyrir sökum örorkunnar.

73. gr.

Forsendur örorkumats.

Hundraðshluta orkutaps og tímasetningu þess, skal ákvarða að fengnum upplýsingum um heilsufarssögu og starfsorku umsækjanda aftur í tímann svo og áliti trúnaðarlæknis sjóðsins. Fyrstu þrjú árin eftir orkutapið, skal mat orkutaps aðallega miðað við vanhæfni sjóðfélaga til að gegna því starfi, er hann hefur gegnt og aðild hans að sjóðnum er tengd. Að því tímabili loknu, skal hundraðshluta orkutaps ákvarðaður að nýju með tilliti til vanhæfni sjóðfélagans til að gegna almennum störfum.

74. gr.

Endurhæfing.

Heimilt er, að fengnu áliti trúnaðarlæknis, að setja það skilyrði fyrir greiðslu örorkulífeyris, að sjóðfélagi fari í endurhæfingu sem bætt gæti heilsufar hans.

75. gr.

Skilyrði og útreikningur örorkulífeyris. Margföldunarstuðull.

Þegar skilyrði 71. gr. og þessarar greinar eru uppfyllt, miðast hámark örorkulífeyris við áunninn lífeyrisrétt samkvæmt 67.-70. gr. að viðbættum lífeyri, er svarar til þess stigafjölda, sem sjóðfélaginn hefði áunnið sér fram til 67 ára aldurs, reiknað samkvæmt 79. gr., margfölduðum með 1,6 enda hafi sjóðfélagi:

- Greitt iðgjöld til sjóðsins a.m.k. þrjú af undanfarandi fjórum almanaksárum og áunnið sér eigi minna en 0,5 stig hvert þessara þriggja ára.
- Greitt iðgjöld til sjóðsins a.m.k. 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum.
- Ekki orðið fyrir orkutapi, sem rekja megi til ofnotkunar áfengis, lyfja eða fíkniefna.

76. gr.

Réttur til örorkulífeyris úr öðrum sjóði.

Eigi sjóðfélaginn jafnframt rétt á örorkulífeyri úr öðrum sjóði, skal hann því aðeins njóta framreikningsréttinda úr þessum sjóði, að hann hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs.

77. gr.

Starfsskipti vegna heilsubrests.

Hafi sjóðfélagi skipt um starf og af þeim sökum hafið iðgjaldagreiðslur til þessa sjóðs á síðustu 24 mánuðum fyrir orkutap, stofnast ekki réttur til framreiknings í þessum sjóði, ef rekja má starfsskiptin til versnandi heilsufars sem leitt hefur til orkutapsins.

78. gr.

Undanþágur frá tímaskilyrðum 75. gr.

Séu sérstakar ástæður, svo sem aldur sjóðfélaga, búseta hans erlendis eða nám þess valdandi að hann hefur ekki getað uppfyllt tímaskilyrði þau sem nefnd eru í a.-lið 75. gr., er sjóðstjórn heimilt að stytta þann tíma, sem þar er krafist, í tvö undanfarandi almanaksár enda verði talið fullvíst, að orsök örorku verði ekki rakin til tíma fyrir orkutap.

79. gr.

Framreikningur stiga.

Eigi sjóðfélagi, sem ekki hefur náð 67 ára aldri er hann verður fyrir orkutapi, rétt samkvæmt 75. gr. á framreikningi stiga, skal sá framreikningur vera sem hér segir:

- Reikna skal meðaltal stiga sjóðfélaga næstu þrjú almanaksárin fyrir orkutapið. Telji sjóðstjórnin þetta þriggja ára meðaltal vera sjóðfélaganum óhagstætt, vegna sjúkdómsforfalla eða atvinnuleysis, er henni heimilt að leggja til grundvallar meðaltal stiga fleiri ár aftur í tímann og sleppa úr meðaltalinu því almanaksári, sem lakast er.
- Hafi sjóðfélagi haft skerta almenna starfsorku fyrir þann tíma, er hann hóf iðgjaldagreiðslur til sjóðsins og meta má þá starfsorkuskerðingu 50% eða meira, skal reikna meðaltal stiga hans öll þau almanaksár sem hann hefur greitt iðgjöld. Skal miða framreikning við þetta meðaltal.
- Nú hafa iðgjaldagreiðslur sjóðfélaga til lífeyrissjóða verið svo stopular, að þær hafa fallið niður eða verið innan við 0,5 stig á ári, fleiri en eitt almanaksár eftir lok þess árs er sjóðfélagi náði 25 ára aldri og sennilegt má telja að vanheilsa, áfengisneysla eða notkun lyfja og fíkniefna hafi átt þátt í stopulum greiðslum og skal þá framreikningstími stytur í hlutfallinu milli fjölda almanaksára, sem árleg stig hafa verið undir 0,5 og fjölda almanaksára frá 25 ára aldri fram til orkutaps. Sama gildir ef stopular iðgjaldagreiðslur stafa af undanskoti frá greiðsluskyldu til lífeyrissjóða.
- Nemi árlegt meðaltal, sem miða skal framreikning við samkvæmt liðunum a eða b meira en tveimur stigum, skal reikna með meðaltalinu allt að 10 árum, en síðan til 67 ára aldurs reiknað með tveimur stigum á ári að viðbættum helmingi þeirra stiga sem umfram eru.
- Ef rekja má sjúkdóma þá, sem valda orkutapi sjóðfélaga, svo langt aftur í tímann að nemi a.m.k. helmingi almanaksára frá lokum þess árs er sjóðfélagi náði 16 ára aldri, til þess tíma er orkutap telst hafa orðið, skulu framreiknuð stig aldrei reiknast fleiri en þau stig, sem sjóðfélaginn hefur áunnið sér í lífeyrissjóðum fram að orkutapi.

80. gr.

Upphæð örorkulífeyris.

Örorkulífeyrir er sami hundraðshluti af hámarksörorkulífeyri og orkutapið er metið, sbr. þó 71. gr.

81. gr.

Biðtími og tímabundin örorka.

Örorkulífeyrir greiðist ekki fyrir fyrstu þrjá mánuðina eftir orkutap. Ekki er greiddur örorkulífeyrir ef orkutap hefur varað skemur en í sex mánuði.

82. gr.

Upplýsingaskylda örorkulífeyrisþega.

Skyld er sjóðfélaga sem sækir um örorkulífeyri úr sjóðnum eða nýtur slíks lífeyris, að láta stjórn sjóðsins í té allar þær upplýsingar um heilsufar sitt og atvinnutekjur, sem nauðsynlegar eru til að dæma um rétt hans til lífeyris.

83. gr.

Breyting örorkulífeyris vegna breyttrar starfsorku.

Stjórn sjóðsins skal lækka eða fella niður örorkulífeyri þeirra sjóðfélaga, sem fá starfsorku sína aftur að nokkru eða öllu leyti. Sömuleiðis ber henni að hækka örorkulífeyrinn, ef örorkan vex til muna frá því, sem hún var metin við fyrri ákvarðanir, enda hafi sjóðfélaginn á þeim tíma er örorkan óx, ekki verið í starfi er veitti honum lífeyrisréttindi í öðrum lífeyrissjóði.

84. gr.

Brottfall örorkulífeyris vegna aldurs.

Örorkulífeyrir fellur niður við 67 ára aldur. Ellilífeyrir skal þá ákveðinn og þá þannig, að auk áunninna stiga skal reikna að þeim hluta, er hundraðshluti örorku segir til um, stig, sem við úrskurðun örorkulífeyris voru reiknuð sjóðfélaganum fram til 67 ára aldurs. Aldrei skal þó slík viðbót við áunninn stig vera meiri en svo, að heildarstigafjöldi hvert almanaksár verði hærri en almennt tíðkast í starfsgrein hlutaðeigandi sjóðfélaga.

Makalífeyrir.

85. gr.

Réttur til makalífeyris.

Nú andast sjóðfélagi, sem naut elli- eða örorkulífeyris úr A-deild sjóðsins, eða greitt hafði iðgjald til hans a.m.k. 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum og lætur eftir sig maka og á þá hinn eftirlifandi maki rétt á lífeyri úr A-deild sjóðsins.

86. gr.

Skilyrði um aldur eftirlifandi barna. Réttur kjörbarna.

Láti sjóðfélagi eftir sig eitt barn eða fleiri innan 19 ára aldurs, sem hann hefur átt með eftirlifandi maka sínum, skal makalífeyrir greiddur fram að 19 ára aldri yngsta barnsins. Kjörbarn þeirra veitir sama rétt, enda hafi ættleiðingin átt sér stað fyrir 60 ára aldur sjóðfélagans, áður en hann missti starfsorku sína og a.m.k. einu ári áður en hann lést.

87. gr.

Örorka eftirlifandi maka.

Sé maki a.m.k. 50% öryrki, skal greiddur makalífeyrir meðan sú örorka varir, enda sé eftirlifandi maki yngri en 67 ára.

88. gr.

Lágmarksgreiðslutími makalífeyris.

Stofnist réttur til makalífeyris skv. 85.-87. gr. eða 46. gr. skal fullur makalífeyrir alltaf greiddur að lágmarki í 36 mánuði og 50% makalífeyrir í 24 mánuði til viðbótar.

89. gr.

Makalífeyrisréttur umönnunaraðila.

Nú lætur sjóðfélagi ekki eftir sig maka og er þá stjórn sjóðsins heimilt að greiða makalífeyri samkvæmt 85.-88. gr. reglugerðar þessarar til aðila, sem sannanlega hefur annast heimili hins látna um langt árabil fyrir andlát hans.

90. gr.

Upphæð og útreikningur makalífeyris. Framreikningur stiga.

Upphæð óskerts makalífeyris er hundraðshluti af grundvallarfjárhæð, eins og hún er fyrsta dag hvers mánaðar sem lífeyrir er greiddur og nemur hundraðshluti þessi samantöldum stigafjölda, sem sjóðfélaganum er reiknaður, margfölduðum með 0,7.

Þegar skilyrði 85. gr. um iðgjaldagreiðslutíma eru uppfyllt, skal auk áunninna stiga telja þau stig, sem ætla má, að sjóðfélaginn hefði áunnið sér fram til 67 ára aldurs, reiknuð í samræmi við ákvæði 79. gr.

Hafi sjóðfélaginn notið örorkulífeyris úr sjóðnum, skal reikna stig frá þeim tíma er honum var veittur örorkulífeyrir og til þess tíma er makalífeyrir er veittur, allt að 67 ára aldri, í samræmi við ákvæði 84. gr. en síðan til 67 ára aldurs í samræmi við stig þau, sem lögð voru til grundvallar örorkulífeyri. Veiti dauðsfallið hinum eftirlifandi maka jafnframt rétt til lífeyris úr öðrum sjóði, skal hann því aðeins njóta framreikningsréttinda úr þessum sjóði, að hann hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs.

Séu skilyrði 85. gr. um iðgjaldagreiðslutíma ekki uppfyllt, ákvarðast upphæð makalífeyris í samræmi við 46. gr.

91. gr.

Rétthafar makalífeyris.

Maki samkvæmt reglugerð þessari telst sá eða sú sem var í hjúskap eða sambúð sem öldungis mátti jafna til hjúskapar við andlátið, enda hafi fjárfélagi ekki verið slitið fyrir andlát.

Réttur til makalífeyris fellur niður, ef makinn gengur í hjónaband á ný eða stofnar til sambúðar, sem jafna má til hjúskapar, en gengur aftur í gildi, ef síðara hjónabandinu eða sambúðinni er slitið án réttar til lífeyris.

Barnalífeyrir.

92. gr.

Réttur til barnalífeyris.

Nú andast sjóðfélagi, sem greitt hefur iðgjöld til sjóðsins eða notið úr honum örorkulífeyris a.m.k. í 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum og eiga þá börn hans og kjörbörn, er hann lætur eftir sig og yngri eru en 18 ára, rétt á lífeyri úr sjóðnum til 18 ára aldurs. Veiti fráfall sjóðfélagsans börnunum jafnframt rétt til lífeyris úr öðrum lífeyrissjóði, skal lífeyrir úr þessum sjóði þó bundinn því skilyrði að sjóðfélaginn hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs.

93. gr.

Upphæð og útreikningur barnalífeyris.

Fullur barnalífeyrir vegna fráfalls sjóðfélaga er 7.500 kr. með hverju barni fyrir hvern almanaksmánuð. Fjárhæð þessi breytist í hlutfalli við breytingu á grundvallarfjárhæð, sbr. 51. gr. Fullur barnalífeyrir greiðist ef árleg stig, áætluð í samræmi við 90. gr. eru a.m.k. 1 stig. Séu áætluð árleg stig færri, lækkar barnalífeyrir frá sjóðnum hlutfallslega og fellur niður ef árlegur stigafjöldi er minni en 0,5.

94. gr.

Barnalífeyrir vegna barna örorkulífeyrisþega.

Sé sjóðfélagi, sem uppfyllir skilyrði 75. gr. a. og b., úrskurðaður örorkulífeyrir úr sjóðnum vegna 100% örorku, öðlast börn hans, fædd fyrir orkutap eða á næstu 12 mánuðum þar á eftir, svo og kjörbörn, sem ættleidd hafa verið fyrir orkutap, sama rétt og börn látins sjóðfélaga njóta samkvæmt 93. gr. með þeirri undantekningu, að fjárhæð fulls barnalífeyris fyrir hvern almanaksmánuð er 5.500 kr. með hverju barni.

Sé örorka skv. ákvæðum þessa kafla metin lægri en 100%, skal barnalífeyrir sjóðsins vera hlutfallslega lægri.

Barnalífeyrir, sem greiddur er vegna örorku sjóðfélaga, fellur ekki niður þó að sjóðfélaginn nái ellilífeyrisaldri.

95. gr.

Réttur fósturbarna og stjúpbarna.

Fósturbörn og stjúpborn, sem sjóðfélagi hefur framfært að mestu eða öllu leyti, skulu eiga rétt á barnalífeyri. Skulu lífeyrisgreiðslur sjóðsins vegna slíkra barna vera hinar sömu og vera mundu ef um börn eða kjörbörn væri að ræða.

96. gr.

Rétthafar barnalífeyris.

Barnalífeyrir greiðist framfærandi barnsins.

VI. KAFLI

B-deild sjómanna og beitingamanna.

97. gr.

Hverjum skylt er að eiga aðild að B-deild.

Skylt er öllum sjómönnum og beitingamönnum, sem lögskráðir eru á vélskip og eiga lögum samkvæmt að eiga aðild að lífeyrissjóði og eru ekki eldri en 70 ára að eiga aðild að B-deild Lífeyrissjóðs Austurlands vegna undanþágu samkvæmt 2. gr. laga nr. 94/1994 enda starfi þeir á samningssviði eftirtalinna stéttarféлага:

Verkalýðs- og sjómannafélags Vopnafjarðar og Skeggjastaðahrepps,
Verkamannafélagsins Fram, Seyðisfirði,
Verkalýðsfélags Fljótsháðs,
Verkalýðsfélags Norðfirðinga,
Verkamannafélagsins Árvakurs, Eskifirði,
Verkalýðsfélags Reyðarfjarðarhrepps,
Verkalýðs- og sjómannafélags Fáskrúðsfjarðar,
Verkalýðs- og sjómannafélags Stöðvarfjarðar,
Verkalýðs- og sjómannafélags Breiðdælinga,
Verkalýðs- og sjómannafélags Djúpavogs,
Verkalýðsfélagsins Jökuls, Höfn Hornafirði,
Skipstjóra- og stýrimannafélagsins Sindra.

98. gr.

Skylda til aðildar að öðrum sjóði eða annarri deild.

Sé sjómanni eða beitingamanni, hér eftir nefndur sjóðfélagi, samkvæmt lögum skylt að vera félagi í öðrum lífeyrissjóði, eða annarri deild þessa lífeyrissjóðs veitir hlutaðeigandi starf ekki rétt til þátttöku í þessari deild sjóðsins.

99. gr.

Samruni við aðra lífeyrissjóði.

Heimilt að semja við stjórnir annarra lífeyrissjóða um samruna þeirra við þessa deild sjóðsins. Stjórnin skal gæta þess að réttur sjóðfélaga verði ekki skertur við samrunann og jafnframt að hann sé ekki bættur á kostnað sjóðfélaga hinna sjóðanna.

100. gr.

Sjóðfélagar í B-deild.

Sjóðfélagar eru þeir sem greitt er fyrir, greiða eða hafa greitt iðgjald til B-deildar sjóðsins og eiga hjá honum réttindi.

101. gr.

Sérákvæði um gjalddaga og launatímabil.

Á þeim skipum þar sem hver mánuður telst sérstakt launatímabil, er gjalddagi iðgjalda hvers mánaðar 15. dagur næsta mánaðar. Á þeim skipum þar sem hver veiðiferð telst sérstakt kauptryggingartímabil er gjalddagi iðgjalda 15. dagur eftir að veiðiferð lýkur.

Ellilífeyrir.

102. gr.

Réttur til ellilífeyris.

Sjóðfélagi sem orðinn er fullra 65 ára að aldri á rétt á ellilífeyri úr sjóðnum.

103. gr.

Upphæð ellilífeyris og margföldunarstuðull.

Upphæð ellilífeyris er hundraðshluti af grundvallarlaunum sjóðsins og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda sem sjóðfélaginn hefur áunnið sér, margfölduðum með 1,7.

104. gr.

Heimild til töku ellilífeyris.

Heimilt er sjóðfélaga sem stundað hefur sjómennsku í 25 ár eða lengur og verið lögskráður á íslensk skip í 180 daga að meðaltali á ári, þó ekki skemur en 120 daga hvert ár, að hefja töku ellilífeyris þegar hann er fullra 60 ára. Skal þá upphæð ellilífeyris lækka um 0,4% fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem vantar á 65 ára aldur, er taka lífeyris hefst.

105. gr.

Ávinnsla réttinda ellilífeyrisþega.

Taki sjóðfélagi ellilífeyri á aldrinum 60-65 ára og greiði á sama tíma iðgjöld til sjóðsins, ávinnur hann sér réttindi að hálfu vegna þeirra iðgjalda.

106. gr.

Frestun á töku lífeyris.

Heimilt er sjóðfélaga að fresta töku ellilífeyris allt til 70 ára aldurs og hækkar þá upphæð ellilífeyris vegna réttinda sem áunnin voru fram til 65 ára aldurs um 0,5% fyrir hvern mánuð sem töku hans er frestað.

107. gr.

Endurreikningur og endurgreiðsla iðgjalda.

Haldi sjóðfélagi áfram að ávinna sér réttindi eftir 65 ára aldur og hann hefur hafið töku ellilífeyris skulu stig hans reiknuð á ný er hann hefur náð 70 ára aldri.

Berist iðgjöld til sjóðsins vegna sjóðfélaga, sem orðinn er 70 ára skal endurgreiða þau iðgjöld í samræmi við ákvæði 48. - 49. gr.

Örorkulífeyrir.

108. gr.

Réttur til örorkulífeyris.

Sjóðfélagi sem verður fyrir orkutapi, sem telja verður að nemi 40% eða meira, á rétt á örorkulífeyri úr sjóðnum, enda hafi hann:

- a) Greitt iðgjöld til sjóðsins a.m.k. þrjú af undanfarandi fjórum almanaksárum og áunnið sér eigi minna en 1 stig hvert þessara þriggja ára.
- b) Greitt iðgjöld til sjóðsins í a.m.k. 6 mánuði og að lágmarki 100 daga á undanfarandi 12 mánuðum.
- c) Orðið fyrir tekjuskeroðingu af völdum orkutapsins. Aldrei skal samanlagður örorkulífeyrir og barnalífeyrir vera hærri en sem nemur þeim tekjumissi, sem sjóðfélaginn hefur sannanlega orðið fyrir sökum örorkunnar.

109. gr.

Undanþága frá tímaskilyrðum 108. gr.

Séu sérstakar ástæður, svo sem aldur sjóðfélaga, búseta hans erlendis eða nám þess valdandi, að hann hefur ekki getað uppfyllt tímaskilyrði þau, sem nefnd eru í a- og b-lið 108. gr., er sjóðstjórn heimilt að stytta þann tíma, sem þar er krafist.

110. gr.

Forsendur örorkumats og endurmat.

Hundraðshluta orkutaps og tímasetningu þess skal ákvarða að fengnum upplýsingum og heilsufarssögu og starfsorku umsækjanda aftur í tímann, svo og álit trúnaðarlæknis sjóðsins eða tryggingayfirlæknis, hafi sjóðurinn ekki ráðið sér trúnaðarlækni.

Fyrstu 3 árin eftir orkutapið skal örorkumat aðallega miðað við vanhæfni sjóðfélaga til að gegna því starfi, er hann hefur gegnt og aðild hans að sjóðnum er tengd. Að því tímabili loknu skal orkutap metið á ný með tilliti til vanhæfni sjóðfélaga til almennra starfa, nýrra upplýsinga um heilsufar og störf og árangurs af endurhæfingu.

111. gr.

Takmörkun á framreikningi við lágmarksörorku.

Aldrei skal framreikna réttindi örorkulífeyrisþega sem ekki nær að lágmarki 20% almennri örorku.

112. gr.

Útreikningur örorkulífeyris og takmarkanir.

Þegar skilyrði 108. gr. um iðgjaldagreiðslutíma eru uppfyllt, miðast hámark örorkulífeyris við áunninn lífeyrisrétt samkvæmt 101. - 107. gr. að viðbættum lífeyri sem svarar til þess stigafjölda sem sjóðfélaginn hefði áunnið sér fram til 60 ára aldurs, reiknað samkvæmt 113. gr.

Eigi sjóðfélaginn jafnframt rétt á örorkulífeyri úr öðrum sjóði, skal hann því aðeins fá lífeyri úr þessum sjóði vegna ókomins tíma, að hann hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs.

Ef rekja má orkutapið til ofnotkunar áfengis, lyfja eða fíkniefna, skal ekki reikna réttindi vegna ókomins tíma.

Séu skilyrði 108. gr. um iðgjaldagreiðslutíma ekki uppfyllt, ákvarðast hámark örorkulífeyris í samræmi við 46. gr.

113. gr.

Framreikningur stiga.

Eigi sjóðfélagi, sem ekki hefur náð 60 ára aldri, er hann verður fyrir orkutapi, rétt samkvæmt 112. gr. á framreikningi stiga, skal sá framreikningur vera sem hér segir:

- a) Reikna skal meðaltal stiga sjóðfélaga næstu fimm almanaksárin fyrir orkutapið. Telji sjóðstjórn þetta fimm ára meðaltal vera sjóðfélaganum óhagstætt vegna sjúkdómsforfalla eða atvinnuleysis, er henni heimilt að leggja til grundvallar meðaltal stiga fleiri ár aftur í tímann og sleppa úr meðaltalinu því almanaksári sem lakast er.
- b) Nemi árlegt meðaltal, sem miða skal framreikning við samkvæmt a-lið meira en fjórum stigum, skal reikna með meðaltalinu allt að 10 árum, en síðan til 60 ára aldurs reiknað með fjórum stigum á ári.

114. gr.

Samhengi orkutaps og örorkulífeyris.

Örorkulífeyrir er sami hundraðshluti af hámarksörorkulífeyri og orkutapið er metið.

115. gr.

Biðtími vegna örorkulífeyris.

Örorkulífeyrir greiðist ekki fyrstu þrjá mánuðina eftir orkutap.

116. gr.

Upplýsingaskylda örorkulífeyrisþega.

Skylt er öryrkja sem sækir um örorkulífeyri úr sjóðnum eða nýtur slíks lífeyris að láta stjórn sjóðsins í té allar þær upplýsingar um heilsufar sitt og atvinnutekjur, sem nauðsynlegar eru til að dæma um rétt hans til lífeyris.

117. gr.

Endurmat örorkulífeyris.

Stjórn sjóðsins skal lækka eða fella niður örorkulífeyri þeirra öryrkja sem fá starfsorku sína aftur að nokkru eða öllu leyti.

Sömuleiðis ber henni að hækka örorkulífeyrinn, ef örorkan vex til muna og án sjálfsskaparvita frá því sem hún var metin við fyrri ákvarðanir, enda hafi sjóðfélaginn á þeim tíma, er örorkan óx, ekki verið í starfi, er veitti honum lífeyrisréttindi í öðrum lífeyrissjóði.

118. gr.

Brottfall örorkulífeyris vegna aldurs.

Örorkulífeyrir fellur niður við 65 ára aldur. Ellilífeyrir skal þá ákveðinn þannig, að auk áunninna stiga skal reikna að þeim hluta, er hundraðshluti örorku segir til um, stig sem við úrskurðun örorkulífeyris voru reiknuð sjóðfélaganum til 60 ára aldurs. Aldrei skal þó slík viðbót við áunnin stig vera meiri en svo, að heildarstigafjöldi hvert almanaksár verði hærri en almennt tíðkast í stétt eða starfsgrein hlutaðeigandi sjóðfélaga.

Makalífeyrir.

119. gr.

Réttur til makalífeyris.

Nú andast sjóðfélagi, sem naut elli- eða örorkulífeyris úr sjóðnum eða greitt hafði iðgjald til hans í a.m.k. 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum og lætur eftir sig maka, og á hinn eftirlifandi maki þá rétt á lífeyri úr sjóðnum, enda hafi hann verið orðinn 35 ára að aldri við fráfall sjóðfélagans og hjónabandið hafi staðið í a.m.k. 5 ár og til þess verið stofnað áður en sjóðfélaginn náði 60 ára aldri.

120. gr.

Skilyrði um aldur eftirlifandi barna. Réttur kjörbarna.

Láti sjóðfélagi eftir sig eitt barn eða fleiri innan 19 ára aldurs, sem hann hefur átt með eftirlifandi maka sínum, skal makalífeyrir veittur án tillits til hjúskapartíma og aldurs sjóðfélaga og eftirlifandi maka.

Kjörbarn þeirra veitir sama rétt, enda hafi ættleiðingin átt sér stað fyrir 60 ára aldur sjóðfélagans, áður en hann missti starfsorku sína og a.m.k. einu ári áður en hann lést.

121. gr.

Lágmarksgreiðslutími makalífeyris. Örorka maka.

Nú andast sjóðfélagi sem uppfyllir skilyrði 108. gr. um iðgjaldagreiðslutíma, en maki hans fær ekki úrskurðaðan makalífeyri samkvæmt 119. gr. né 120. gr., eða greiðsla samkvæmt 120. gr. stendur skemur en 24 mánuði, og skal makalífeyrir þá engu að síður greiddur í 24 mánuði eftir fráfall sjóðfélagans. Heimilt er sjóðstjórn að lengja þetta tímabil, ef starfsorka hins eftirlifandi maka er talin skert um a.m.k. 50%.

122. gr.

Makalífeyrisréttur umönnunaraðila.

Nú lætur sjóðfélagi ekki eftir sig maka og er þá stjórn sjóðsins heimilt að greiða lífeyri samkvæmt 119.-121. gr. til aðila sem sannanlega hefur annast heimili hins látna um langt árabíll fyrir andlát hans.

123. gr.

Upphæð og útreikningur makalífeyris. Framreikningur stiga.

Upphæð makalífeyris er hundraðshluti af grundvallarlaunum sjóðsins og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda sem sjóðfélaganum er reiknaður, margfölduðum með 0,9. Auk áunninna stiga skal telja með þau stig sem ætla má að sjóðfélaginn hefði áunnið sér fram til 60 ára aldurs, reiknuð í samræmi við ákvæði 112. gr. en þó skal aldrei miða meðaltal stiga við fleiri almanaksár en þau, sem sjóðfélaginn hefur greitt iðgjöld.

Hafi sjóðfélaginn notið örorkulífeyris úr sjóðnum, skal reikna stig frá þeim tíma, er honum var veittur örorkulífeyrir til 60 ára aldurs í samræmi við stig þau, sem lögð voru til grundvallar örorkulífeyri.

Veiti dauðsfallið hinum eftirlifandi maka jafnframt rétt til lífeyris úr öðrum sjóði, skal hann því aðeins fá lífeyri úr þessum sjóði vegna ókomins tíma, að hann hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs.

124. gr.

Rétthafar makalífeyris.

Maki samkvæmt þessum kafla reglugerðarinnar telst ekki sá sem skilinn var við sjóðfélagann að borði og sæng fyrir andlát hans. Réttur til makalífeyris fellur niður ef makinn gengur í hjónaband á ný eða stofnar til sambúðar sem jafna má til hjúskapar, en gengur aftur í gildi ef síðara hjónabandinu eða sambúðinni er slitið án réttar til lífeyris.

Barnalífeyrir.

125. gr.

Réttur til barnalífeyris.

Nú andast sjóðfélagi, sem greitt hefur iðgjöld til sjóðsins eða notið úr honum örorkulífeyris a.m.k. 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum, og eiga þá börn hans og kjörbörn, er hann lætur eftir sig og yngri eru en 18 ára, rétt á lífeyri úr sjóðnum til 18 ára aldurs.

Veiti fráfall sjóðfélagans börnunum jafnframt rétt til lífeyris úr öðrum lífeyrissjóði skal lífeyrir úr þessum sjóði þó bundinn því skilyrði að sjóðfélaginn hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs.

126. gr.

Upphæð og útreikningur barnalífeyris.

Ef barnið á foreldri eða kjörforeldri á lífi, er sér um framfærslu þess, er samanlagður lífeyrir þess frá almannatryggingum og úr þessum sjóði 50% hærri en barnalífeyrir almanna-trygginga. Að öðrum kosti er barnalífeyririnn tvöfaldur barnalífeyrir almanna-trygginga, en þó skal lífeyrir úr sjóðnum í slíku tilviki aldrei vera lægri en verða mundi, ef foreldri eða kjörforeldri sæi um framfærslu barnsins.

127. gr.

Barnalífeyrir vegna barna örorkulífeyrisþega.

Sama rétt öðlast börn og kjörbörn þeirra sjóðfélaga er njóta örorkulífeyris úr sjóðnum vegna 100% örorku. Við ákvörðun lífeyrisfjárhæðar sjóðsins skal þó ávallt reikna með að örorka samkvæmt almannatryggingalögum sé 75%. Sé örorka metin lægri en 100% skal barnalífeyrir sjóðsins vera hlutfallslega lægri.

128. gr.

Réttur fósturbarna og stjúpbarna.

Fósturbörn og stjúpborn, sem sjóðfélagi hefur framfært að mestu eða öllu leyti, skulu eiga rétt á barnalífeyri. Skulu lífeyrisgreiðslur vegna slíkra barna vera hinar sömu og vera mundu, ef um börn eða kjörbörn væri að ræða.

129. gr.

Rétthafar barnalífeyris.

Barnalífeyrir greiðist framfæranda barnsins.

VII. KAFLI

S-deild séreigna og viðbótartryggingaverndar.

130. gr.

Hlutverk S-deildar.

Hlutverk S-deildar er að veita viðtöku, varðveita og ávaxta iðgjöld til öflunar lífeyrisréttinda í séreign eða sameign sem ætlað er að tryggja sjóðfélögum og erfingjum þeirra lífeyri eftir þeim reglum sem greinir í kafla þessum, lögum um lífeyrissjóði eins og þau eru á hverjum tíma, nú lög nr. 129/1997, reglugerðum settum með heimild í þeim lögum og samningum gerðum við sjóðfélaga.

131. gr.

Aðild að S-deild.

Aðild að S-deild geta átt sjóðfélagar annarra deilda Lífeyrissjóðs Austurlands, aðrir launamenn og þeir sem stunda atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi og mega skv. 1. mgr. 8. gr. sbr. 1. mgr. 5. gr. laga nr. 129/1997 verja öllu lífeyrissjóðsiðgjaldi sínu eða hluta þess til öflunar lífeyrisréttinda í séreign eða sameign.

Þeir sem eiga séreign eða önnur réttindi skv. ákvæðum þessa kafla eða samkvæmt samningum við S-deild, teljast sjóðfélagar hennar, hér eftir nefndir rétthafar.

132. gr.

Bann við ráðstöfun innstæðu eða réttinda.

Rétthafa er óheimilt að framselja, veðsetja eða á annan hátt ráðstafa innstæðu eða réttindum samkvæmt samningi um viðbótartryggingavernd hvort heldur er í séreign eða sameign.

Ekki verður gerð aðför í réttindum samkvæmt slíkum samningi og enginn skuldheimtumaður í dánarbúi eða þrotabúi hefur rétt til að skerða réttindin á nokkurn hátt

133. gr.

Stjórn S-deildar.

Stjórn S-deildar skal skipuð sex mönnum. Fjórum skipuðum af stjórn Lífeyrissjóðs Austurlands og tveimur kosnum á sérstökum ársfundi S-deildar til tveggja ára í senn.

Einn varamaður skal tilnefndur af stjórn Lífeyrissjóðs Austurlands og annar kosinn á ársfundi réttthafa.

Stjórnin skiptir sjálf með sér verkum og eru stjórnarfundir lögmatir ef löglega er til þeirra boðað og meirihluti stjórnar sækir fund.

134. gr.

Ársfundur S-deildar og boðun hans.

Fyrir júnílok ár hvert skal stjórn deildarinnar boða til ársfundar S-deildar sjóðsins. Hann hefur æðsta vald í málefnum deildarinnar ef ekki er öðruvísi ákveðið í reglugerð þessari.

Stjórn deildarinnar skal boða til ársfundar með skriflegu fundarboði til réttthafa með minnst fjögurra vikna fyrirvara. Þá skal stjórnin auk þess auglýsa fundinn í dagblaði, útvarpi eða á annan sannanlegan hátt með a.m.k. 7 daga fyrirvara.

135. gr.

Verkefni og dagskrá ársfundar S-deildar.

Á ársfundi skal tekið fyrir:

- a. Skýrsla stjórnar.
- b. Kynning og afgreiðsla ársreiknings.
- c. Tryggingafræðileg úttekt.
- d. Kynning á fjárfestingarstefnu deildarinnar.
- e. Stjórnarkjör.
- f. Tillögur um breytingar á þessum kafla reglugerðarinnar þegar slíkar tillögur liggja fyrir.
- g. Laun stjórnarmanna.
- h. Önnur mál löglega fram borin.

Tillögur um breytingar á þessum kafla reglugerðarinnar má því aðeins taka fyrir, að þær hafi borist stjórn sjóðsins a.m.k. þremur mánuðum fyrir ársfund deildarinnar.

Tillögur til ályktunar, sem taka á fyrir á ársfundi, þurfa að berast stjórn deildarinnar eigi síðar en viku fyrir ársfund.

Tillögur skal senda út samhliða fundarboði samkvæmt 134. gr.

136. gr.

Réttur til setu á ársfundi S-deildar og atkvæðisréttur.

Allir réttthafar í S-deild hafa rétt til setu á ársfundi með atkvæðisrétt, tillögurétt og mál-frelsi. Stjórn og framkvæmdastjóri Lífeyrissjóðs Austurlands hafa og rétt til fundarsetu með mál-frelsi og tillögurétt.

Atkvæðisréttur réttthafa telst jafn hlutfalli inneignar hans af heildareignum deildarinnar við næstliðin áramót. Ef viðbótarlífeyrissréttindi eru reiknuð í stigum skal umreikna þau til krónutölu miðað við næstliðin áramót og reikna atkvæðisrétt réttthafa í samræmi við hana. Með inneign er átt við uppsafnaða peningalega inneign réttthafa eða stig sem umreikna má til peninga.

Skrá um atkvæðisrétt réttthafa skal liggja frammi á ársfundi deildarinnar.

Leggja skal allar samþykktir ársfunda S-deildar fyrir stjórn Lífeyrissjóðs Austurlands til samþykktar eða synjunar. Skal stjórn sjóðsins taka samþykktir ársfundar S-deildar til afgreiðslu svo fljótt sem verða má og öðlast þær ekki gildi fyrr en að fengnu því samþykki.

137. gr.

Lausn ágreiningsmála.

Stjórn S-deildar fer með það úrskurðarvald sem stjórn sjóðsins fer með samkvæmt 24. gr. þessarar reglugerðar.

Vilji rétthafi eða erfingjar hans ekki hlíta úrskurði stjórnar S-deildar um eitthvert atriði varðandi deildina getur hann lagt málið fyrir gerðardóm. Hann skal þá tilkynna stjórninni það bréflega innan mánaðar eftir að hann fékk úrskurð hennar og skal þeirra tímamarka getið í úrskurði stjórnar.

Stjórn deildarinnar og rétthafi skulu koma sér saman um oddamann til setu í gerðardómi og er hann formaður dómsins en komi þeir sér ekki saman um hann skal hann skipaður af dómstjóra héraðsdóms Austurlands.

Að öðru leyti gildir almennar reglur þessarar reglugerðar um lausn ágreiningsmála.

138. gr.

Ávöxtun, reksturskostnaður og framkvæmdastjórn.

Ávöxtun á fé S-deildar, mótun fjárfestingarstefnu sem og öll umsjón, starfræksla og samningsgerð við rétthafa og samstarfsaðila er í höndum Lífeyrissjóðs Austurlands.

Um hlutdeild S-deildar í sameiginlegum reksturskostnaði fer eftir ákvæðum 2. mgr. 3. gr. reglugerðar þessarar. Skal kostnaðarhluti þessi reiknaður misserislega og dreginn frá tekjum deildarinnar áður en þeim er ráðstafað til rétthafa.

Framkvæmdastjóri Lífeyrissjóðs Austurlands er jafnframt framkvæmdastjóri S-deildar.

139. gr.

Endurskoðun og eftirlit.

Endurskoðendur og eftirlitsaðilar Lífeyrissjóðs Austurlands skulu jafnframt vera endurskoðendur og eftirlitsaðilar S-deildar en auk þess skal árleg endurskoðun á deildinni falin löggiltum endurskoðanda er stjórn deildarinnar skipar í því skyni.

Um tryggingafræðilega athugun fer eftir ákvæðum 29. gr. en hún skal fara fram árlega og fylgja reikningsskilum deildarinnar til ársfundar.

140. gr.

Gjaldldagi iðgjalda og réttindaöflun.

Iðgjald samkvæmt kafla þessum skal greitt reglulega í hverjum mánuði og er réttinda einungis aflað í samræmi við iðgjöld sem borist hafa sjóðnum og reiknast þau réttindi miðað við greiðsludag.

141. gr.

Samstarfsaðilar.

Lífeyrissjóði Austurlands er heimilt f.h. S-deildar sjóðsins að semja við eftirtalda aðila um samstarf að framkvæmd þessa kafla reglugerðar sjóðsins, alveg eða að hluta, enda hafi þeir aðilar heimild til að stunda þá starfsemi sem samið er um:

1. Viðskiptabanka og sparisjóði sem hafa starfsstöð hér á landi, sbr. lög um viðskiptabanka og sparisjóði.
2. Líftryggingafélag sem hafa starfsstöð hér á landi, sbr. lög um váttryggingastarfsemi.

3. Verðbréfafyrirtæki sem starfa samkvæmt 8. gr. laga um verðbréfavíðskipti og hafa starfsstöð hér á landi.
 4. Lífeyrissjóð Austurlands, aðrar deildir hans eða aðra lífeyrissjóði.
- Samningar þessir geta m.a. kveðið á um innlegg á bundna innlánsreikninga, kaup á líf-eða lífeyristryggingu eða um samtryggingarsparnað.

142. gr.

Gerð samninga við rétthafa og upphaf greiðslna.

Í samningi um viðbótartryggingavernd og séreignarsparnað skv. ákvæðum þessa kafla skal koma fram nafn og kennitala greiðanda, mánaðarlegt innlegg og hvaða reglur gilda um útborgun og réttindi að öðru leyti. Allir skilmálar varðandi viðbótartryggingaverndina skulu koma fram í samningnum.

Greiðslur samkvæmt samningi skulu hefjast eigi síðar en tveimur mánuðum eftir að samningur er gerður.

143. gr.

Uppsögn og flutningur réttinda.

Heimilt er að segja upp samningi um viðbótartryggingavernd með sex mánaða fyrirvara. Uppsögnin tekur þó ekki gildi fyrr en hlutaðeigandi samningsaðili hefur tilkynnt viðkomandi lífeyrissjóði um hana.

Uppsögn veitir ekki rétt til útborgunar innstæðu eða réttinda, en í reglum um tryggingaverndina er heimilt að kveða svo á um að flytja megí innstæðu eða réttindi á milli þeirra aðila sem tilgreindir eru í 141. gr.

144. gr.

Flutningur réttinda frá deildinni.

Nú gerist rétthafi, sem fer úr S-deild rétthafi að séreign eða viðbótartryggingavernd í öðrum lífeyrissjóði eða stofnun sem starfar eftir lögum um lífeyrissjóði og reglum er fjármálaráðuneytið samþykkir, og er þá heimilt að greiða alla inneign hans í S-deild í einu lagi til þess aðila.

Kostnaður við flutning inneignar telst vera allt að 2% hennar samkvæmt nánari ákvörðun stjórnar og greiðist af inneign rétthafa.

145. gr.

Flutningur réttinda til deildarinnar.

Taki maður upp aðild að S-deild, sem verið hefur rétthafi að séreign eða viðbótartryggingavernd í öðrum lífeyrissjóði, er heimilt að taka við sem eingreiðslu vegna hans því fé er hann fær útborgað úr sjóðnum er hann flyst úr.

146. gr.

Staðfesting þess sjóðs sem veitir móttöku iðgjaldi til lágmarkstryggingaverndar.

Taki S-deild einungis við iðgjaldi frá tilteknum sjóðfélaga samkvæmt samningi um viðbótartryggingavernd skal sjóðurinn fá staðfestingu um aðild viðkomandi launamanns að þeim lífeyrissjóði sem veitir móttöku iðgjaldi til lágmarkstryggingaverndar ef um er að ræða annan lífeyrissjóð en Lífeyrissjóð Austurlands.

147. gr.

Almennar reglur um séreignareikninga.

Um séreignareikninga í S-deild Lífeyrissjóðs Austurlands og séreignareikninga sem stofnað er til í samvinnu S-deildar við þriðja aðila skulu gilda eftirfarandi meginreglur:

1. Hefja má úttekt á innstæðu eða gera sérstakan útborgunarsamning tveimur árum eftir fyrstu greiðslu iðgjalds til öflunar lífeyrissréttinda í séreign, þó aldrei fyrr en rétthafi hefur fullnægt sérstökum viðbótarskilyrðum skv. töluliðum 2 til 4.
2. Þegar rétthafi er orðinn 60 ára er heimilt að hefja útborgun lífeyrissparnaðar og vaxta með jöfnum árlegum greiðslum á ekki skemmri tíma en sjö árum eða á þeim tíma sem rétthafa vantar upp á 67 ára aldur.
3. Verði rétthafi öryrki og orkutapið sem hann verður fyrir er 100% á hann rétt á að fá lífeyrissparnað og vexti greidda út með jöfnum árlegum greiðslum á sjö árum. Nú er örorkuprósentan lægri en 100% og lækkar þá árleg útborgun í hlutfalli við lækkun örorkuprósentunnar og úttektartíminn lengist samsvarandi.
4. Deyi rétthafi áður en innstæða er að fullu greidd út fellur hún til erfingja hans og skiptist milli þeirra eftir reglum erfðalaga. Hlut barns undir 13 ára aldri ber að skipta með jöfnum greiðslum á þau ár sem vantar á að barnið nái 18 ára aldri. Hafi barn náð 13 ára aldri við andlát rétthafa skal hlutur þess greiddur út á fimm árum. Hlut eftirlifandi maka ber að skipta með jöfnum greiðslum á sjö ár eða á þann tíma sem makann vantar á 67 ára aldur við andlát rétthafa. Láti rétthafi ekki eftir sig maka eða barn rennur innstæðan til dánarbúsins og gildir þá ekki takmörkunin í 2. mgr. 132. gr.

Heimilt er að víkja frá undanfarandi ákvæðum þessarar greinar ef innstæðan er svo lítil að árlegar greiðslur geta ekki náð eftirtöldum upphæðum:

- a. Til rétthafa 125% þess árgjalds sem hann greiddi síðast í sjóðinn.
- b. Til eftirlifandi maka 75% af árgjaldi því sem vísað er til undir a.
- c. Til hvers barns 20% af árgjaldi því sem vísað er til undir a.

Í þeim tilfellum, sem talin eru undir staflíðum a-c, má dreifa greiðslum á skemmri tíma en 10 ár, en þó svo að árlegar greiðslur fari ekki fram úr þeim upphæðum sem þar eru taldar.

148. gr.

Jöfn útborgun inneignar.

Með jöfnum greiðslum samkvæmt 147. gr. er átt við jafnar greiðslur að tiltölu við fjölda greiðsluára þannig að rétthafi fái á hverju ári þann hluta af innstæðunni að meðtöldum vöxtum sem samsvarar tölu þeirra ára er eftir standa af endurgreiðslutímanum.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt að gera sérstakan samning um mánaðarlega útborgun tiltekinnar krónutölu. Útborgunin skal þá breytast í samræmi við vísitölu neysluverðs. Samningur þessi getur að hluta til eða öllu leyti verið til ákveðins tíma, sbr. skilyrði 147. gr. um lágmarkstíma, eða til æviloka rétthafa.

149. gr.

Staðfesting ráðherra á samningsskilmálum og breytingum á þeim.

Reglur sjóðsins og samningsskilmála um viðbótartryggingavernd og séreignarsparnað sem S-deild býður upp á skv. ákvæðum laga og reglugerða um lífeyrissjóði eins og þau eru á hverjum tíma, nú lög nr. 129/1997, skal fyrir fram fá staðfestingu fjármálaráðherra á.

Allar breytingar á reglum og skilmálum skv. 1. mgr. skal einnig tilkynna fjármálaráðherra og öðlast þær ekki gildi fyrr en ráðherra hefur staðfest þær.

150. gr.

Breytingar á ákvæðum þessa kafla.

Ákvæðum þessa kafla verður einungis breytt á ársfundi S-deildar.

Til þess að tillaga til breytinga teljist samþykkt þarf 2/3 hluta greiddra atkvæða enda hafi tillögur til breytinga fylgt fundarboði.

Til breytingarinnar þarf jafnframt samþykki stjórnar Lífeyrissjóðs Austurlands og staðfestingu fjármálaráðuneytisins.

151. gr.

Um atriði sem ekki er getið í VII. kafla.

Að öðru leyti en greinir í kafla þessum og eftir því sem við á hverju sinni gilda almennar reglur I.-IV. og VIII. kafla þessarar reglugerðar um S-deild sbr. 2. gr. reglugerðar þessarar.

VIII. KAFLI

Breytingar á reglugerð sjóðsins, gildistaka o.fl.

152. gr.

Tillögur um breytingar á reglugerð þessari má því aðeins taka fyrir, að þær hafi borist stjórn sjóðsins a.m.k. þremur mánuðum fyrir ársfund sjóðsins.

Stjórn sjóðsins skal, fullum tveimur mánuðum fyrir ársfund, senda aðildarfélögum sjóðsins og VSÍ tillögurnar til kynningar. Ennfremur verður að geta tillagnanna í fundarboði.

Miði tillaga að aukningu réttinda eða breytingum á fjárfestingarstefnu, sem ætla má að haft geti áhrif á getu sjóðsins til greiðslu lífeyris, skal fylgja tryggingafræðileg úttekt á afleiðingum breytingarinnar á gjaldhæfi sjóðsins.

Breytingartillögu, sem skert getur stöðu sjóðsins svo hann fullnægi ekki lágmarkskröfum samkvæmt kjarasamningum viðkomandi aðildarfélaga eða lögum skal vísað frá ársfundi.

Tillögurnar skulu liggja frammi á skrifstofu sjóðsins í tvær vikur fyrir ársfund og það auglýst þannig, að sjóðfélögum gefist kostur á að koma að athugasemdum á ársfundi.

Um breytingar á ákvæðum þessarar reglugerðar um séreignadeild, fer eftir ákvæðum VII. kafla.

153. gr.

Um tillögur sem teljast efni kjarasamninga.

Tillaga að breytingum á ákvæðum sem teljast efni kjarasamninga, s.s. um iðgjöld og stjórnskipan sjóðsins, þ.m.t. ákvæði um hlutverk og skipan fulltrúaráðs og stjórnar, verða einungis teknar fyrir á ársfundi að fengnu samþykki 2/3 hluta samtaka atvinnurekenda og stéttarfélaga, sem að sjóðnum standa.

Um atkvæðavægi fer eftir ákvæðum 21. gr. og þarf þá bæði samþykki tilskilins meirihluta stéttarfélaga og samtaka atvinnurekenda, sem að sjóðnum standa.

154. gr.

Um aðrar tillögur til reglugerðabreytinga.

Aðrar reglugerðarbreytingar taka því aðeins gildi, að þær hljóti samþykki a.m.k. 2/3 hluta fulltrúa í fulltrúaráði á ársfundi og hafi hlotið staðfestingu fjármálaráðuneytisins.

155. gr.

Gildistaka o.fl.

Reglugerð þessi kemur í stað reglugerðar þeirrar, sem gilt hefur frá 1. júlí 1992 og gildir frá 30. júní 1998.

Ákvæði 60. gr. reglugerðar þessarar taka þó ekki gildi fyrr en 1. maí 1999.

156. gr.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þrátt fyrir gildistökuákvæði reglugerðar þessarar kemur ákvæði 3. gr. hennar ekki til framkvæmda fyrr en lokið hefur verið við uppreikning áfallinna skuldbindinga og skiptingu eigna sem tilheyra hvorri deild fyrir sig, A- og B-deild, sem frá upphafi hafa verið reknar sem ein deild.

Skiptingu eigna og skuldbindinga skal lokið eigi síðar en 31. desember 1998. Skal tillaga stjórnar þar að lútandi vera lögð fyrir ársfund þess árs eða aukafund skv. 20. gr. ef henta þykir.

Þegar frá gildistöku þessarar reglugerðar skal skrá greidd iðgjöld og réttindi sérstaklega, eftir því hvort þau tilheyra A- eða B-deild sjóðsins.

Með tilvísun til laga nr. 55/1980 staðfestist reglugerð þessi hér með.

Fjármálaráðuneytinu, 25. júní 1998.

F. h. r.

Áslaug Guðjónsdóttir.

*Margrét Gunnlaugsdóttir.***GJALDSKRÁ****fyrir sorphirðu í Bæjarhreppi, Strandasýslu**

1. gr.

Hreppsnefnd Bæjarhrepps er heimilt að leggja á sérstakt sorphirðugjald (sorphreinsi- og sorpeyðingargjald) sem innheimt er með fasteignagjöldum.

2. gr.

Gjaldið er árlega sem hér segir:

A. Íbúðarhús í þéttbýli kr. 5.000.

B. Lögðýli greiði kr. 5.000.

Heimilt er þó að veita afslátt kr. 2.500 þeim heimilum þar sem sorp er að jafnaði minna en einn poki hálfsmánaðarlega.

C. Sumarhús greiði kr. 2.000.

D. Fyrirtæki, stofnanir, félög og aðrir sambærilegir lögaðilar greiði gjald er miðist við magn úrgangs og er samkvæmt eftirfarandi flokkum:

Flokkur	kr.	Flokkur	kr.
1	4.000	5	72.000
2	8.000	6	150.000
3	25.000	7	200.000
4	48.000		

Hreppsnefnd skipar aðilum í gjaldflokka. Heimilt er að fella niður sorphirðugjald samkvæmt staflíð D, af aðilum sem annast sjálfir flutning á viðurkenndan eyðingarstað enda greiði aðilar fyrir eyðingu úrgangsins.